

Lietuvos piliečiai į Kanadą gali vykti be vizų

Toronto miestas.

Lietuviams.com nuotr.

Vilnius, kovo 3 d. (ELTA) – Lietuvos piliečiai nuo kovo 1 dienos į Kanadą gali vykti be vizų – tokį sprendimą Toronte kovo 1 d. paskelbė Kanados vyriausybė.

Lietuvos užsienio reikalų ministras šį Kanados sprendimą įvertino kaip svarbų žingsnį dvišalių santykių istorijoje. „Sveikiname šį Kanados vyriausybės sprendimą ir kartu su Lietuvos žmonėmis džiaugiamės atsi-

veriančiomis naujomis bendradarbiavimo galimybėmis”, – sakė ministras Petras Vaitiekūnas. Kanados vyriausybės sprendimas, pasak ministro, reiškia, kad Lietuva atitinka bevizio režimo reikalavimus asmenų migracijos, dokumentų saugumo ir pasienio kontrolės srityse.

Sprendimas panaikinti Lietuvos piliečiams vizų režimą su Kanada taikomas tik planuojantiems vykti į Ka-

nadą turizmo tikslais ne ilgesniam nei 180 dienų laikotarpiui. Lietuvos piliečiams, norintiems vykti į Kanadą ilgesniam nei 180 dienų laikotarpiui, vykstantiems studijuoti arba darbo tikslais, ir toliau reikės gauti Kanados vizą, pažymi Kanados ambasados Vilniaus biuras. Tolesnis Kanados vizų režimas bus siejamas su Lietuvos piliečio paso saugumu.

Nuo 2009 m. sausio 1 d. į Kanadą vykstantys Lietuvos Respublikos piliečiai, neturintys vadinamojo elektroninio paso (e. paso), privalės gauti vizą. Piliečiams, turintiems e. pasą, Kanados vizos ir toliau nereikės. Nuo 2011 m. sausio 1 d. tik tie Lietuvos piliečiai, kurie turės e. pasą, bus įleidžiami į Kanadą, su kitokiais Lietuvos Respublikos pasais į Kanadą po šios datos atvykusieji nebus įleidžiami.

Be Lietuvos, kartu laikino lankytojo vizos reikalavimą Kanada panaikino ir Lenkijos, Slovakijos bei Vengrijos piliečiams. Pasak Kanados pilietybės ir imigracijos ministrės Diane Finley, tai abipusiai naudingas sprendimas.

Medvedev išrinktas Rusijos prezidentu

Maskva, kovo 3 d. (AFP–BNS) – Dmitrij Medvedev išrinktas Rusijos prezidentu ir šiose pareigose pakeis Vladimir Putin – tai rodo rezultatai, kuriuos kovo 3 d. paskelbė Centrinė rinkimų komisija. Komisijos pirmininkas Vladimir Čiurov sakė, kad sušaukė 99,45 proc. balsų patvirtė, kad už D. Medvedev balsavo 70,23 rinkimuose dalyvavusių rinkėjų.

Antroje vietoje liko Komunistų partijos vadovas Genadij Ziuganov, gavęs 17,76 proc. balsų, trečioje – ultranacionalistas Vladimir Žirinovskij, surinkęs 9,37 proc. balsų, o ketvirtoje – palyginti nežinomas Rusijos demokratinės partijos vadovas Andrej Bogdanov, kuris gavo 1,29 proc. balsų.

Tie balsai, kurie dar nesuskaičiuoti, daugiausia buvo atiduoti užsienyje, Azijoje ir Amerikoje, sakė V. Čiurov. Nepaisydamas daugelio pranešimų apie rinkimų taisyklių pažeidimus, V. Čiurov sakė, kad rinkimai praėjo be nesklandumų. „Nepastebėjome jokio sukčiavimo ar rinkimų rezultatų keitimo”, – sakė jis.

Ypač didelis rinkėjų aktyvumas buvo Šiaurės Kaukazo regione, sakė jis ir nurodė, kad Čečėnijoje balsavo 91,2 proc. visų rinkėjų, Ingušijoje – 92,03 proc., o Dagestane – 90 procentų. Rinkėjų, kurių Rusijoje iš viso yra 108,95 mln., aktyvumas buvo 69,61 proc.

Nukelta į 7 psl.

Popiežius meldėsi drauge su studentais

Vilnius, kovo 3 d. (Bernardinai.lt) – Šeštadienio vakarą popiežius Benediktas XVI bendravo ir meldėsi su Romos ir dešimties kitų Europos ir Amerikos miestų studentais. Romos studentai susirinko į Vatikano Pau-

liaus VI didžiąją audiencijų salę. Į kitus miestus buvo nutiesti palydovinės televizijos tiltai. Greta dešimties jaunimo susitikimo vietų ir kituose miestuose tą pačią valandą jaunimas dalyvavo popiežiaus ir studentų ben-

droje maldoje. Viena tokių jaunimo maldos su popiežiumi vietų buvo Kauno šv. Arkangelo Mykolo bažnyčia. Bendra malda, sujungusia Vatikaną, Europą ir Ameriką, buvo pažymėta Europos universitetų diena.

Pedagogai pradėjo neterminuotą streiką

Mokytojai streikuoja. Andriaus Petrulėvičiaus (Alfa.lt) nuotr.

Vilnius, kovo 3 d. (BNS) – Dalyje Lietuvos ugdymo įstaigų nuo pirmadienio nevyksta pamokos – įvairiais skaičiavimais, nuo 50 iki 200 mokyklų bei vaikų darželių pradėjo neterminuotą streiką. Švietimo ir mokslo ministerija teigia, kad pirmadienį streikavo 50 Lietuvos mokyklų. Tuo metu

streikuojančius pedagogus vienijančios profesinės sąjungos vadovas Aleksas Bružas tikina, kad streikuoja daug daugiau ugdymo įstaigų.

Streikuojantys pedagogai reikalauja Vyriausybės šiemet algas kelti 15 proc. daugiau, nei numatyta. Mokytojai reikalauja, kad Vyriausybė 2008 m. pedagogų algas iš viso pakeltų 50 proc. Tuo metu Vyriausybė mokytojų atlygį nuo šių metų pradžios padidino 15 proc., o nuo rugsėjo išipareigojo algas didinti dar 20 proc. A. Bružo teigimu, streikuojantys mokytojai pasiryžę derėtis, tačiau tai Vyriausybei kainuotų milijonus.

Praėjusią savaitę buvo pasirašytas susitarimas dėl ilgalaikės švietimo darbuotojų atlyginimų strategijos, pagal kurią vidutinis mokytojų atlyginimas nuo 2,138 litų šiuo metu kils iki 4,113 litų nuo 2011 m. sausio. Susitarimą dėl mokytojų atlyginimų kėlimo pasirašė ir valdančiųjų partijų vadovai. Pastaruoju metu mokytojų darbo užmokesčio dydžio klausimas tapo vienu aštriausių politinėje darbotvarkėje.

Šiame numeryje:

- Sveikatos klausimais.
- Depresija — rimtas išbandymas mums visiems (p. 2)
- Jaunimas nori taisyklin-gos kalbos (p. 3)
- XI PALJ suvažiavimas (p. 4–5)
- Lietuvos savaitė (p. 6)
- Lydi šventadienis (p. 8)
- Lietuvių telkiniuose.
- Pompano Beach, New York ir Toronto naujienos (p. 8)
- Balkanų ir Kosovo istorija (2) (p. 9)
- Kun. J. Sasnauskas: Ramiai žiūriu į visus žmonių klaidžiojimus (p. 10)

Valiutų santykis

1 USD — 2.27 LT
1 EUR — 3.45 LT

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 03-03-08

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

SVEIKATOS KLAUSIMAIS

DEPRESIJA – RIMTAS IŠBANDYMAS MUMS VISIEMS

DAINIUS PŪRAS

Kai kam atrodo, kad apie depresiją geriau nekalbėti. Esą kuo daugiau kalbame, tuo labiau stipriname palankią depresijai terpę. Be to, kalbėjimas apie depresiją dažnai būna neatsakingas ir turintis mažai ką bendra su mokslo žiniomis. Galų gale kartais nebeišku, kas yra ta depresija. Kuo ji skiriasi nuo dvasinės krizės ar tinginystės, ar šiaip prastos nuotaikos? Pravirkusi mergina, aiškinanti, kad jai depresija, nebūtinai bus teisi – dažniausiai tai tik trumpam subjursi nuotaika, kuri, žiūrėk, tuoj pat vėl pasitaiso draugui paskambinus ar saulutei išlindus.

Tikroji depresija – tai labai slogi liguista dvasinė būseną, ilgą sutrikdanti darbingumą ir gyvenimo kokybę, o neretai dar ir sukelianti minčių apie tai, kad gyventi nėra jokios prasmės. Esant sunkiai depresijai žmogus neigiamai vertina savo praeitį, dabartį ir ateitį, save laiko visišku nevykėliu ir našta kitiems. Kai depresija sunki, pasitraukti iš gyvenimo dažnai atrodo vienintelis sprendimas, ypač jei aplink nėra veiksmingos pagalbos.

Vien Lietuvoje, nors savižudybių sumažėjo, iki šiol kasmet nusižudo daugiau kaip 1,000 žmonių. Europos Sąjungoje kasmet nusižudo 58,000 piliečių. Pasaulyje jau praėjusio amžiaus pabaigoje depresija nurungė visas kitas kūno bei psichikos ligas ir tapo labiausiai paplitusiu ir didžiausią naštą visuomenei sukeliančiu sveikatos sutrikimu. Apie 120 mln. žmonių kasdien serga depresija. Tai tikras iššūkis žmonijai. Reikėjo pasiekti tokį aukštą evoliucijos lygį, kad kiltų ši problema, – juk gyvūnijos pasauliui nėra būdinga nei depresija, nei savižudybė.

Vargu ar rasime sunkesnę galvosūkį medicinai už depresiją, o filosofijai – už savižudybę. Šie reiškiniai kupini paradoksų, požiūriai į juos dažnai skiriasi kaip diena ir nak-

tis. Nors šiandien ir aišku, kad sprendžiant tiek depresijos, tiek savižudybės problemas reikia plataus požiūrio į žmogų ir jį supantį pasaulį, praktiniame gyvenime dažnai nukrypstama į vieną ar kitą kraštutinumą. Tuos kraštutinumus skatina amžinas sveiko proto noras siekti paprastų sprendimų. Būtent jie ir lemia brangiai kainuojančias mokslininkų ar politikų klaidas.

Pripažinkime, kad paprasti sprendimai sprendžiant visuomenės problemas nėra geriausi sprendimai ir nustokime jais žavėtis. Patikėkime pagaliau, kad viskas iš tikrųjų mūsų rankose.

Depresija yra sudėtingas reiškinys, kurį pažįstant ir įveikiant būtina suderinti medicinos, psichologijos, sociologijos, visuomenės sveikatos ir filosofijos principus. Individo lygiu depresija – tai liguista būklė, trukdanti kokybiškai gyventi. Tokią depresiją reikia gydyti – psichoterapija, vaistais ar net atgimusia elektros impulsų terapija. Šiais laikais įveikti depresiją dar sunkiau, nes ji gerokai pakeitė savo išorę ir apsirengė madingais laikmečio drabužiais.

Depresija vis rečiau pasireiškia klasikine melancholija ir vis dažniau – liguistais kūno pojūčiais, taip dar labiau apsunkindama medikų sprendimus ir suteikdama progą daryti klaidas.

Kartu depresija tarsi nori priminti mums, vis dar prisiriusiems prie pasenusio žmogaus skirstymo į jo kūną ir psichiką, kad jokios ribos nėra, kad kūnas ir dvasia vieningi. Iš-tiktas sunkios depresijos žmogus norėtų išsiverkti – juk klaidiai liūd-

na, bet negali. Mat depresija užslo-pina ir vidaus organų bei liaukų veiklą, todėl ašaros nebedrėkina akių – jos tiesiog nebegaminamos.

Tokią depresiją reikia gydyti vaistais. Įdomu, kad vienu metu Vakarų pasaulyje depresiją gydė vien psichoanalitikai. Depresija nuo psichoanalizės nebūtinai praeidavo, be to, vis dažniau kildavo klausimas, kas apmokės ilgo ir brangaus gydymo sąskaitas. O depresija, žinia, ištinka ne tik turtuolius.

Persisotinę psichoanalize amerikiečiai prisiminė, kad žmogus turi ne tik sielą, bet ir smegenis, ir... dabar jau pamiršę dvasinį pasaulį, nukrypo į kitą kraštutinumą. Amerika, buvusi psichoanalizės tvirtovė, dabar tapo psichofarmakoterapijos klestėjimo centru, ir po visą pasaulį pasklido žinia, kad polinkis į depresiją – tai iš esmės tas pats, kas polinkis į cukraligę ar opaligę. Kaip kepenys gamina tulžį, taip smegenys – sveikai ar nesveikai – esą gamina jausmus.

Vienu metu atrodė, kad psichiatrija pamiršo svarbiausias savo esmės dalis – žmogaus santykį su savimi, kitais žmonėmis ir visuomene. Nauja vaistų karta, kurią tuomet simbolizavo prozakas (angl. prozac), pasiuntė į gilų nokdauną giluminę psichoterapiją. Daug kas patikėjo naivia idėja, kad vaistai gali padaryti žmonių laimingą ir išvaduoti iš dvasinių krizių ar egzistencinių problemų.

Laimei, ir šita paprastų sprendimų liga Vakarų psichiatrija baigia sirgti, nes jau atsikvošėta ir susivokta, kad, be smegenų, žmogus dar turi dvasinį pasaulį su savo unikalia istorija ir kad jį nuolat supa socialinė aplinka, kuri gali tiek sukelti depresiją, tiek padėti pasveikti.

Taigi vilčių teikia tai, kad kiekvieną kartą švytuoklei išsismaginus ir peržengus tam tikrą saiko ribą mokslas ir praktika grįžta į protą. Vien smegenų veiklos sutvarkymas, net ir pats moderniausias, neišspręs problemos, kuri savo esme yra ne tik individo, bet ir žmonijos raidos problema.

Otavos chartija, pradėjusi naują erą visuomenės sveikatos srityje, 1986 metais išvardijo kelis svarbiausius principus, kaip bendromis pas-

tangomis turi būti stiprinama žmonių sveikata. Šie principai kaip niekam kitam tinka mūsų kraštui ir mūsų regionui, apimtam dvasinio bejėgiškumo.

Reikia kelių dalykų: iš viršaus turi būti vykdoma sveika viešoji politika, sustiprinanti ir pakylėjanti bendruomenės, šios savo ruožtu stiprėdamos, savaime gydomai veiks supančią dvasinę ir fizinę aplinką. Taip iš viršaus nusileidus subrendusiai politinei valiai, iš apačių pakilus susivokusių piliečių atsakomybei, vie-niems kitus paskatinant visuomenė ima sveikti. Netgi nuo depresijos.

Taigi – ar reikia kalbėtis apie depresiją? Būtinai reikia, bet su dviem sąlygom. Pirma, pripažinkime, kad paprasti sprendimai sprendžiant visuomenės problemas nėra geriausi sprendimai, ir nustokimės jais žavėtis. Antra, patikėkime pagaliau, kad viskas iš tikrųjų mūsų rankose.

Depresija yra rimtas išbandymas mums visiems, ir nei geriausi vaistai, nei talentingiausi psichoterapeutai nepadės mums įveikti depresiškumo epidemijos, jei pasyviai lauksime stebuklingo pasveikimo. Savigyda yra slidus dalykas medicinoje, bet visuomenei siekiant įveikti savąją depresi-ją – tai yra vienintelis kelias.

„Vėidas”

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500. Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to **Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.** Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. **Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.**

JAV
Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00
Kanadoje (USD)
Metams \$215.00 • 1/2 metų \$130.00 • 3 mėn. \$100.00
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu
Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00
| Lietuvą reguliariu paštu
Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:
JAV
Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00
Kanadoje (USD)
Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu
Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
| Lietuvą reguliariu paštu
Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė
redakcija@draugas.org
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Aldona Žemaitytė
aldaze@gmail.com
Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:
rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

JAUNIMAS NORI TAISYKLINGOS LIETUVIŲ KALBOS

Vasario 21-ąją Jungtinės Tautos nuo 1999 metų yra paskelbusios Tarptautine gimtosios kalbos diena. Šia proga „Bernardinai.lt” kalbina Valstybinės lietuvių kalbos komisijos pirmininkę **Ireną Smetonienę**.

– Su kokiais pagrindiniais iššūkiais ir grėsmėmis šiandien susiduria mūsų gimtoji kalba?

– Sunku į tai vienu sakiniu atsakyti. Tos grėsmės yra nuolatinės. Per žurnalo „Gimtoji kalba” parodą mokiniai skaitė, kokios buvo problemos 1933, 1936 metais. Atrodo, imk ir spausdink tai iš naujo – taip viskas šiandien tinka. Tai – ir viešieji užrašai, ir barbarizmai, ir taip toliau. O šiandien mūsų kalba, kaip ir visos kitos kalbos, susiduria su vadinamąja *lingua franca* – anglų kalba ir jos daroma įtaka. Tačiau tą patiria visos kalbos.

– Tad, šiuo atveju lietuvių kalbai didesnė grėsmė nei kitoms nekyla?

– Tikrai ne. Tačiau ji yra vadinama mažąja kalba, ir, be abejo, mažosioms kalboms įtaką daro didžiosios. Taigi sunku pasakyti, ar ta *lingua franca* lietuvių kalbą visiškai išstums, ar ji dar išliks.

– Kaip vertintumėte dabartinę lietuvių kalbos būklę kalbos kultūros požiūriu – tarkime, ar prieš dešimtmetį žmonės kalbėjo švariau?

– Čia yra visko. Remiantis laikraščiais arba televizija, būtų galima sakyti, kad anksčiau buvo kalbama lyg ir švariau. Tačiau ar tai nėra mūsų nusistatymas? Buvau ir pati priėjusi prie išvados, kad jaunimas visiškai nekreipia dėmesio į kalbą. Bet buvo labai įdomu, kai pernai Švietimo ir mokslo ministerija atliko mokinių apklausą. Pasirodo, jie nori taisyklingos kalbos – nori apie ją kalbėti, nori ją girdėti ir skaityti žiniasklaidoje. Mokiniai netgi nurodo, kad pagrindinis kalbos klaidų šaltinis yra žiniasklaida. Vadinasi, žiniasklaidai čia reikėtų pasitempti.

Kitas įdomus dalykas. Vadinamieji „bloggeriai” balandžio mėnesį organizuoja susitikimą, į kurį kviečia mane, norėdami pasikalbėti apie kalbos problemas. Patys „bloggeriai” jau rengia savotiškas akcijas „Nepiktžodžiauk”, „Kalbėk lietuviškai”. Jie visiškai nėra prieš taisyklingą lietuvių kalbą – net pokalbiuose, net „bloguose”. Jiems netgi patiko Lietuvių kalbos komisijos pasiūlytas terminas „tinklaraštininkas” vietoje „bloggerio”.

– Tai maloniai stebina. Tačiau nerimą kelia tai, jog ne visi mokytojai (netgi pradinių klasių, taip pat ir logopedai) per pamokas stengiasi kalbėti taisyklingai. Vadinasi, mokykloje, kur vaikas, atrodo, turėtų išmokti kalbėti švariau, mokytojai neretai to ne tik neskatina, bet ir rodo blogą pavyzdį...

– Čia yra tiesa. Tai – paradoksas. Mokytojai esą nusileido iki mokslivių lygio, kadangi šie kalbą netaisyklingai. Dabar viskas apsivertė aukštyn kojomis. Mokiniai kalba taisyklingiau ir tą norėtų girdėti iš mokytojų. Pikčiausia, kad mokiniai skundžiasi, jog netgi ne visi lituanistai šneka taisyklingai. O ypač reikėtų atkreipti dėmesį į pradžios

mokyklos mokytojus. Tą ne viena kartą mes, Kalbos komisija, esame sakę. Juk čia yra pagrindų pagrindas, kadangi vaikui dar galima įrodyti, pasakyti. Taip pat pradžios mokyklos mokytojai turėtų vaikui pradėti sakyti, kada jis taria netaisyklingai. Paradoksas, kai antro kurso žurnalistikos studentas atėjęs į mano pasikaitą pirmą kartą išgirsta, jog jis neištaria lietuviškų garsų. O jeigu vaikas būtų perspėjamas – viską būtų galima padaryti.

– Kaip dabartinė lietuvių kalba taisyklingumo, švarumo požiūriu atrodo palyginti su kitomis kalbomis?

– Čia reikėtų kalbėti apie du skirtingus dalykus – bendrinę arba, kaip vadinama Europoje, standartinę ir šnekamąją kalbą. Standartinės kalbos yra visur suprantamos kaip taisyklingos, tai yra švarios, pagal sistemą.

– O kaip viešojoje erdvėje?

– Viešojoje erdvėje lenda labai daug šnekamosios kalbos. Tačiau į šnekamąją kalbą jokie kalbininkai – jokios inspekcijos ir komisijos – nesikiša. Čia taisyklingas kalbėjimas priklauso nuo žmogaus išlavavimo ir supratimo, kas yra kalba. Jeigu jis bando viešai kalbėti taip, kaip šneka namuose ar su draugais prie laužo – štai ir turime rezultatą. Vis dėlto, kaip ir kitose šalyse, čia turi būti aiškiai atskiriama viešoji standartinė ir kasdienė kalba – tarsi perjungiamas mygtukas, ir žmogus žino, kad šneka viešai.

Tačiau dėl barbarizmų ir žargonybių kenčia visos kalbos. Ten lygiai taip pat yra šneka apie atskirus sluoksnius – kiek yra užteršta mokslininkų, atskirų sričių profesionalų kalba, apie tai, ką pateikia žiniasklaida, kokiam sluoksniui ji atstovauja. Kartais yra sakoma, kad tai – turgaus kalba. Ir apie tą „turgaus kalbą” yra šnekėję ir kitų šalių kalbininkai.

– Kartais gali pasirodyti, kad Lietuvos kalbininkai yra perdėtai susirūpinę lietuvių kalbos taisyklingumu, jos švarinimu. Kaip yra kitose šalyse?

– Lygiai tas pat yra ir kitose šalyse. Tačiau kitose kalbose, jei neklystu, pavyzdžiui, lenkų, yra pakankamai daug skolinių, kurie jų kalbininkams, rodos, yra priimtini. Tačiau nepaisant to, sakoma, kad vadinamąją viešąją kalbą lenkai atsineša jau iš šeimos. Tai yra auklėjimo dalykas. Nes tikrai kalbos negali atskirti nuo visos kultūros. Tai yra bendroji kultūra.

– Vis dėlto ar esama veiksmingų būdų, kaip sustabdyti mūsų gimtosios kalbos darymą žiniasklaidoje, mokyklose, viešojoje erdvėje? Kartais susidaro įspūdis, kad kalbos priežiūros įstaigos čia yra bejėgės?

– Vien minėtos įstaigos čia nieko nepadarys. Turime dirbti visi kaip vienas. Jeigu visi dirbtų išvien, kaip laikrodį – tėvai, mokykla, Lietuvių kalbos inspekcija, kalbos tvarkytojai – tuomet ir Kalbos komisijai būtų lengviau. Tačiau to nėra. Vaikai iš mokyklos pareina kartais netgi nuteikti prieš lietuvių kalbą.

Kalbino **Jurga Žiugždienė** (pokalbis sutrumpintas)
Bernardinai.lt

Nusistovėjimas popieriuje, viduramžiai tikrovėje

PETRAS KATINAS

Dabar jau buvęs Rusijos prezidentas Vladimir Putin, vaizduojantis besilaikąs konstitucijos ir oficialiai nesutikęs kelti savo kandidatūros trečiajai kadencijai (kaip kad padarė Rusijos-Baltarusijos sąjungos prezidentas Aleksandr Lukašenka), paskutinėje spaudos konferencijoje nubrėžė gaires, skelbiančias apie visišką Rusijos suklestėjimą iki 2020 m. Panašiai savo metu Nikita Chruščiov žadėjo po 20 metų visišką komunizmo pergalę Sovietų Sąjungoje. V. Putin planais sukurti absoliučią gerovę faktiškai niekas netiki. Na, nebent valdininkai. Šiomis dienomis Rusijos vargano Šujos kaimo Karelijoje pirmininkas Jurij Trošin rašė: „kiek žmogus provincijoje besiplūktų, kiek pinigų valdžia merdinčiam miesteliui ar kaimui besiktų, didžiąją dalį tų pinigų išvogs valdininkai. Valdžios vagystės jau tapo taisykle.”

Didelį susidomėjimą sukėlė Nobelio literatūros premijos laureato garsiosios knygos „Gulago salynas” autoriaus Aleksandr Solženycyn paskelbtas straipsnis-projektas „Kokiai būti Rusijai”. Jame autorius pabrėžia, jog iki tol, kol pati rusų tauta nepaims valdžios į savo rankas, neišmoks tvarkytis, tol daugumai rusų nebus prošvaistės padoriau gyventi, nepaisant vis augančių naftos ir dujų dolerių atsargų valstybės ižde. Kai kurie Kremliaus analitikai netgi ėmė mušti pavojaus varpais, matydami, kaip didžiuliai Rusijos regionai kenčia skurdą ir nepriteklus. Apie tai viešai prabilo pats Regiono vystymo ministras Dmitrij Kozak. Jis, kalbėdamas regioninės politikos forume „Rossija”, pažymėjo, kad sovietiniais metais Maskvos, kaip centro, santykiuose su regionais vyravo pataikavimo principas. Kuo vietinė valdžia labiau pataikavo vietiniams Maskvos valdininkams ir partinėms bonzoms, tuo daugiau pinigų tiems pataikautojams pribyrėdavo. Dabar gi padėtis beveik niekuo nepasikeitė.

Net valdžios valdomos informacijos priemonės ėmė skelbti apie baisias Maskvos, Sankt Peterburgo ir dar kelių miestų gerovės pusiausvyros nebuvimą, lyginant su likusiais Rusijos regionais, išgyvenančiais gilią stagnaciją. Garsus rusų politologas ir publicistas Viačeslav Kostikov teigia, kad daugelyje Rusijos miestų, miestelių ir kaimų gyvenimas primena viduramžius. Neatsitiktinai Rusijos Stačiatikių bažnyčios hierarchai ėmė skelbti, jog dėl tokios nevilties ir skurdo žmonės praranda bet koki tikėjimą, atsirado daugybė įvairiausių sektų, prietarų, stebimas visiškas žmonių abejingumas aplinkai. „Rusijos provincija tuštėja ir užauga usnimis ir kitokiomis piktžolėmis. Gyventojų bėgimas ieškant duonos ir prieglobsčio tapo masiniu reiškiniu. Artimiausiu metu, pavyzdžiui, iš Vidurio Uralo žemėlapio visiškai išnyks dar per šimtą gyvenviečių ir kaimų. Per paskutinį dešimtmetį jų čia išnyko apie penkis šimtus”, – rašė V. Kostikov.

Oficialios valdžios skelbiami raginimai verslininkams eiti su savo pinigais į depresinius regionus nesulaukė jokio atsako. Niekas nenori atsидurti bedugnėje. Maskvos Energetikos instituto profesorius Boris Kudrin aprašo, kaip iš kosminių palydovų matyti, jog didelė Rusijos dalis jau gyvena be elektros. Dauguma provincijos elektros stočių įrengimų nebeveikia dėl susidėvėjimo. Išvogta tūkstančiai kilometrų elektros laidų.

Dar baisesnė kelių padėtis. Oficialiais Ekonomikos vystymo ministerijos duomenimis, minimaliai pravažiuojamais būtina padaryti 500 tūkstančių Rusijos kelių, jau nekalbant apie tiltus, tunelius ir t. t., o tam mažiausiai reikėtų 300 metų. Tūkstančiuose Rusijos perkėlų per upes žmonės naudojami dar prosenelių laikų keltais, tempiamais virvėmis ar stumiamais paprastomis medinėmis kartimis, o daugelyje provincijų perkėlų išvis nėra. Žmonės susisiečia su savo giminėmis ir kaimynais tik tai ledu. O juk pagal Jungtinių tautų ekspertų apskaičiavimus, Rusijos regionuose, kuriuose būtinos pačios elementariausios bent jau XX a. pradžią primenančios infrastruktūros pagerinimo priemonės, gyvena 70 proc. visos šalies gyventojų.

Įdomus faktas. Pastaruoju metu Vokietijos laikraščiai daug rašo apie pedagoginį bandymą, pagal kurį, susitarus su Rusijos valdžia, vokiečių sunkiai auklėjami paaugliai vietoj kalėjimo siunčiami pagyventi į Sibiro gūdmose merdinčius kaimus. Vokiečių laikraščiai pasimėgaudami rašo apie vieną tokį paauglį Florian, kuris mušė ir terorizavo savo bendraamžius, motiną ir mokytojus. Pagyvenęs pusmetį viename Sibiro kaimelyje, pasidarė visai neatpažįstamas. Aprengtas rusiška suplyšusia šimtasiūle, sulopytais veltiniais, jis kasdien turėjo atsikasti sniego pusnis, kad galėtų pasiekti vėjo perpučiamą išvietę. Jis pats kapojo malkas, kūrė krosnį, valgė sausą duoną su aliejaus šlakeliu. Tą chuliganą ir nenaudėlį taip paveikė Rusijos tikrovė, kad jis tapo tikru kovotoju už geresnį būvį. Vokiečiai savo būdą – perauklėti įžūlius paauglius Sibiro – pavadino „Gyvenimo keliu”.

Tuo tarpu nuskurdusios provincijos valdininkai („činovnikai”) nepaliauja raportuoti Maskvai apie laimėjimus, apie nelemto Stabilizacijos fondo (kurio milijardai išvagiami) kuriamą mistinę gerovę. Maskvos sociologai skelbia, kad per V. Putin valdymo laikotarpį skurdas sumažėjo nuo 40 iki 20 proc., o vietomis net iki 17 proc. Visa bėda ta, kad tie sociologai nė akies krašteliu nepažvelgė į tokią Sibiro gyvenvietę, kaip, pavyzdžiui, Sidelnikovo, kurioje dar prieš V. Putin atėjimą į valdžią gyveno 36 tūkstančiai žmonių, tačiau po lentpjūvių žlugimo gyvenvietė ištuštėjo. Liko vieni seneliai, daugiausia moterys, kurios vargais negalais per pusnis pasiekia vienintelį veikiantį šulinį.

Užguita provincija, nepaisant to, kad Rusija XXI amžiaus pradžioje pretenduoja tapti galingiausia pasaulio valstybe, gyvena vos ne balanos gadynėje. Taigi daugelio rusų likimų nė kiek nepaveikė nei M. Gorbachiov ar B. Jelcin reformos, nei V. Putin ekonominis kilimas.

XI PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO SUVAŽIAVIMAS ARGENTINOJE

JUAN IGNACIO FOURMENT KALVELIS

PLJS valdybos Pietų Amerikos
atstovas, XI PALJ suvažiavimo
ruošos komiteto organizatorius

Svarbiausias Pietų Amerikos lietuvių jaunimo sąjungos renginys — metinis suvažiavimas — įvyko š. m. sausio 5–12 dienomis Buenos Aires, Lanús Oeste, General San Martín ir Berisso miestuose. Suvažiavime dalyvavo apie 60 dalyvių iš Urugvajaus, Brazilijos, Kanados, Lietuvos ir vietiniai lietuvių bendruomenės nariai argentiniečiai.

PALJ suvažiavimas prasidėjo sausio 5 d. Argentinos sostinėje Buenos Aires, Argentinos lietuvių centro patalpose. Po dalyvių registracijos vyko tradicinis susipažinimo vakaras, kurio metu dalyviai turėjo progą susipažinti, pabendrauti ir daugiau sužinoti vieni apie kitus, suvažiavusius iš skirtingų pasaulio kraštų.

Po vakariinės Argentinos lietuvių centro valdybos pirmininkas Arturo Mičiudaras tarė žodį, pasveikino visus susirinkusius dalyvius. Po to kalbėjo Fernando Daratėnas – Argentinos lietuvių organizacijų ir spaudos tarybos atstovas (ALOST). Visus dalyvius maldai pakvietė Lietuvos vyskupų konferencijos delegatas užsienio lietuvių sielovados reikalams, PLB valdybos Sielovados reikalų ir Pietų Amerikos reikalų komisijų pirmininkas prelatas Edmundas Putrimas.

Sausio 6 d., šeštadienį, prelatas Putrimas kartu su kun. Augustinu Steigvilu, MIC aukojo šv. Mišias Aušros Vartų parapijoje Avellanedoje, kuriose dalyvavo ir visi PALJ suvažiavimo dalyviai.

Po Mišių lietuvių susivienijime Argentinoje (SLA), Lanús Oeste mieste papietavome. Draugijos atstovai pasveikino visus susirinkusius. XI Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimo organizatorių vardu kalbėjo Juan Ignacio Fourment Kalvelis. Jis pasveikino visus svečius, dalyvius ir draugijos narius. Suvažiavimo dalyviai pakvietė ant pakylės Laurą Tupę, Lietuvos Respublikos ambasados pirmąją sekretorę (Laikinąją reikalų patikėtinę), kuri maloniai visus pasveikino, palinkėjo sėkmės ir darbingo suvažiavimo. Taip pat perskaitėme oficialius sveikinimus nuo PLB valdybos ir jos pirmininkės Reginos Narušienės bei TMID prie LR Vyriausybės ir jo generalinio direktoriaus Antano Petrausko.

Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimo 2008–ųjų metų atstovai.

Per Trijų Karalių pietus kalbėjo Stasys Kuliavas – Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės sporto reikalų ir jaunimo reikalų komisijų pirmininkas. P. Kuliavas pirmiausia visus pasveikino lietuviškai, o po to pranešimą perskaitė ispaniškai.

Po to pasisakė Marisa Leonavičienė, XIII Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso pirmininkė, Brazilijos jaunimo sąjungos atstovė Julia Ukai, Nicolas Velo iš Urugvajaus, Tomas Kuras iš Kanados bei Argentinos jaunimo organizacijos atstovas Juan Pablo Luna Pupelis.

Po pietų pailsėjęs jaunimas susipažino su susivienijimo veikla, žaidė futbolą, maudėsi ir t.t. Vėliau vyko vadovų ugdymo, vadovavimo ir organizavimo mokymai, kuriuos vedė Ilona Jonutytė ir Inga Daugvilaitė, atvykusios padirbėti su P. Amerikos jaunimu. Abi viešnios vadovauja Dvasinės pagalbos jaunimui centrui Klaidėje.

Po to buvo išklausytas PLJS pranešimas. Stasys Kuliavas, kaip PLJS pirmininkas, papasakojo apie Sąjungos istoriją ir dabartinę veiklą visame pasaulyje. Šiuo metu lietuviškas jaunimas yra susibūręs 22 pasaulio šalyse. Jis apžvelgė jaunimo veiklą per paskutinius metus. Kuliavas pranešė, kad PLJS siekia, kad kuo daugiau žmonių kalbėtų lietuviškai. PLJS kartu su lietuvių bendruomenėmis suteikė galimybę šiais metais 4 mokiniams iš Argentinos, 3 iš Brazilijos ir 1 iš Urugvajaus mokytis Vasario 16-osios gimnazijoje Vokietijoje. Taip pat kartu su Pietų Amerikos lietuvių draugijomis ir įstaigomis organizuoja Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimus, Jonines, Mindaugo karūnavimo dieną, palaiko ryšius su vyriausybėmis ir nevyriausybėmis organizacijomis iš Lietuvos ir kitų šalių, kuriose yra PLJS atstovų. (Daugiau informacijos apie tai galima rasti internete adresu: www.PLJS.org).

Kuliavas informavo apie planuojamą pagrindinį PLJS renginį — Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, kuris įvyks Pietų Amerikoje (Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje) 2009 m. gruodžio 22 d. – 2010 m. sausio 7 d. Šio XIII PLJK ruošos komiteto pirmininkė yra Marisa Leonavičienė; vicepirmininkas Juan Ignacio Fourment Kalvelis, sekretorius Fernando Jorge Ivanauskas, išdininkė Veronica Kavaliauskas. Visi buvo kviečiami dalyvauti ir prisijungti prie ruošos darbų, dirbti kartu ir skelbti apie labai svarbų renginį mūsų lietuviškoje kolonijoje.

Lietuviškoje radijo valandėlėje „Ecos de Lituania“. Iš k: J. I. Fourment Kalvelis ir prelatas E. Putrimas.

Vakare įvyko kelionė po Buenos Aires. Delegacija aplankė la Boca, San Telmo, Puerto Madero ir Plaza de Mayo rajonus.

Sausio 7 d., pirmadienį, suvažiavimo dalyviai vyko į Villa Ballester miestą, į Vokiečių gimnastikos draugiją (General San Martín mieste), kur prasidėjo tradicinė lietuviška stovykla. Ten dalyviai galėjo pailsėti, maudytis baseine, žaisti futbolą, krepšinį ar tinklinį.

Vėliau su dalyviais dirbo Ilona ir Inga, kurios pateikė įvairiais užduotimis, vystančias vadovavimo įgūdžius. Po užsiėmimų su Kuliavu, Tomu Kuru ir Petru Vaičiūnu dainavome lietuviškas dainas, o kartu su prelatu Edmundu Putrimu mokėmės Lietuvos Respublikos himną.

Vakare visa delegacija žaidė lietuvišką žaidimą „batai“, kuris moko dirbti kartu, bendrauti, strategiškai mąstyti ir pan.

Sausio 8 d., antradienį, buvo dirbama su General San Martín miesto savivaldybės atstovais. General San Martín miesto meras yra daktaras Rikardas Ivoškus, labai prisidėjęs ir rėmęs XIII Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimą. Tačiau į stovyklą jis negalėjo atvykti, nes kaip tik tuo metu atostogavo. Vietoj jo mus aplankė sekretorius tarptautiniams reikalams daktaras Alberto Pontoni, atsivežęs pasirašytą mero dr. Ričardo Ivoškos dekretą, kuriame jis išakymu patvirtina, kad „Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimas yra kultūrinės ir municipalinės reikšmės renginys“. Tai pirmas kartas, kai Argentinos miestas remia ir palaiko mūsų PLJS suvažiavimą. Tai įrodo, kiek daug Sąjunga nudirbo per 11 metų, taip pat, kad yra užmegztas ryšys tarp lietuvių bendruomenės ir vietinės valdžios Argentinoje.

Vėliau vėl vyko mokymai su Ilona ir Inga, pasiruošimas talentų vakarui. Kiekviena lietuvių jaunimo sąjunga (Argentinos LJS, Urugvajaus LJS, Brazilijos LS ir Kanados LJS) turėjo galimybę papasakoti apie savo veiklą, darbą ir, aišku, apie savo planus ateičiai. Prelatas Edmundas Putrimas papasakojo apie Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos istoriją, veiklą, funkcijas ir darbus, perdavė linkėjimus visiems suvažiavimo dalyviams nuo PLB pirminin-

kės Reginos Narušienės ir visos valdybos. Kun. Putrimas pažymėjo nuolatinę ir dosnią Lietuvių Fondo Čikagoje (JAV) paramą Pietų Amerikos lietuvių veiklai bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento (TMID) prie Lietuvos Respublikos. Vakare prelatas E. Putrimas mokė susikaupimo. Tai buvo puiki proga apmąstyti, kokią įtaką mūsų sprendimams turi mūsų vertybės ir tikėjimas Dievu.

Antrąją stovyklos dieną irgi vyko žaidimų vakaras. Pavyzdžiui, žaidėme žaidimą „Knygnešiai“: apie tai, kaip lietuviai nešė lietuviškas knygas iš Vokietijos į Lietuvą, mat caro laikais Lietuvoje buvo uždrausta lietuvių kalba. Knygnešiai norėjo išlaikyti lietuvių kalbą ir kultūrą. Žaidimo tikslas – komandinio darbo įgūdžiai, strategijos sukūrimas ir bendradarbiavimas tarpusavyje.

Trečiadienis buvo Lietuvos diena. Dalyviai šoko lietuviškas tautinius šokius, dainavo lietuviškas dainas, žaidė krepšinį ir kalbėjo apie Sausio 13 dienos įvykius.

Dienos metu Ilona ir Inga toliau mokė pratimų ir teorijos, kaip vadovai turi apjungti narius, pamatyti, kokie jie yra ir pan. Taip pat vyko diskusijos apie ateinantį Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą.

Vakare kiekvienas kraštas ruošėsi pasirodymui talentų vakarui. Vakaras buvo labai smagus, visi dainavome ir šokome.

Ketvirtadienį visa delegacija važiavo į Berisso miestą, esantį 60 km. nuo Buenos Aires. Berisso miestas yra Buenos Aires provincijos imigrantų sostinė, kadangi pačiame mieste gyvena 19 išeivių bendruomenių. Atvažiavome į Alfredo Dulkes vasarnamį.

Po pietų, 3 val. p. p. Argentinos laiku prasidėjo lietuviškos radijo valandėlės „Ecos de Lituania“ programa, kurioje dalyvavo visi dalyviai. Radijo valandėlės galima klausytis internete (www.ecosdelituania.com.ar) arba FM DIFUSION bangomis.

Pirmiausia laidoje kalbėjo prelatas Edmundas Putrimas apie Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir Dvasinės pagalbos jaunimui centro veiklą. Stasys Kuliavas pristatė PLJS veiklą, tikslus, istoriją ir ateinantį Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą. Ilona Jonutytė ir Inga Daugvilaitė papasakojo apie Dvasinės pagalbos jaunimui

centrą, kurio įkūrėjas ir globėjas yra Putrimas, ir apie savo išpūdžius Pietų Amerikoje ir lietuvių bendruomenėje Argentinoje. Tomas Kuras ir Petras Vaičiūnas aptarė Kanados lietuvių jaunimo sąjungos veiklą, Julia Ukai — Brazilijos lietuvių, Alvaro Lenkas Urugvajaus lietuvišką veiklą, o vietinis Juan Pablo Luna – Argentinos lietuvių jaunimo sąjungą. Vakare grįžome į sostinę Buenos Aires vakarieniam Argentinos lietuvių centro patalpose.

Ketvirtadienį, apie 1 val. p. p. visi dalyviai apsilankė Lietuvos Respublikos ambasadoje, kur juos mielai priėmė visas ambasados kolektyvas, o kalbą pasakė LR ambasados pirmoji sekretorė Laura Tupe. Visi kartu pietavome, o po pietų ambasada suorganizavo konkursą, kur dalyviai turėjo atsakyti į įvairius klausimus apie istoriją, geografiją, politiką, papročius, dabartinius įvykius ir t.t. Pirmąsias vietas užėmė Julia Ukai (Brazilija), Leandro Luque (Argentina) ir Ricardo Taschetto (Brazilija).

Vakare dalyviai nuvyko į Lietuvių susivienijimą Argentinoje, kur ilsėjosi ir bendravo. Paskui Ilona ir Inga vedė paskutinius užsiėmimus. Vakarienė vyko susivienijimo patalpose.

Paskutinė diena prasidėjo Argentinos lietuvių centre Sausio 13-osios dienos minėjimu, kurį suvažiavimo metu parengė jaunimas. 14 jaunimo suvažiavimo dalyvių su žvakutėmis paminėjo kiekvieną tą naktį žuvusį už Lietuvos laisvę.

Po minėjimo prasidėjo Sporto

žaidynės — Lietuvos Respublikos ambasados Argentinoje sporto rungtynės. Jaunuoliai žaidė futbolą ir krepšinį. Apdovanoti nugalėtojų atvyko LR ambasados trečiasis sekretorius, atstovas politikos reikalams Justas Vaišnoras su žmona. Po to prelatas Edmundas Putrimas pasveikino visus dalyvius ir Ruošos komiteto narius. Juan Ignacio Fourment Kalvelis taip pat pasveikino visus susirinkusius. Galiausiai Alvaro Lenkas neoficialiai visus pakvietė dalyvauti kitais metais XII Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavime Urugvajuje.

Taip baigėsi XI suvažiavimas. Prelatas Putrimas taip atsiliepė apie suvažiavimą: „Man yra labai malonu, kad po 11 metų PALJ suvažiavimų tradicija vis dar gyvuoja tarp Pietų Amerikos lietuvių kilmės jaunimo. Prieš 11 metų aš atvažiuodavau kas vasarą padėti suorganizuoti stovyklas Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje, bet kai tarp jaunimo išpopuliarėjo stovyklavimo dvasia, kartu su jaunimo sąjungomis pradėjome organizuoti ne tik stovyklas, bet ir PLJ kongreso struktūros suvažiavimus“. Putrimas taip pat kalbėjo apie praėjusį suvažiavimą Argentinoje: „praėjusio suvažiavimo programa buvo labai intensyvi, nes Dvasinės pagalbos jaunimo centro Klaipėdoje buvusios programų koordinatės ir socialinės pedagogikos specialistės vedė vadovavimo ir bendravimo pratimus. Tie kursai buvo reikalingi ypač tiems, kurie padeda ruošti ateinančiam PLJ kongresui ir ateityje perims vadovauti mūsų bendruomenes. Esame labai dėkingi PLJS ir ALJS už jų pagangas organizuojant XI PALJS“.

LIETUVOS PAREIGŪNAI WASHINGTON APTARĖ NATO PLĖTRĄ IR INFRASTRUKTŪROS PROJEKTUS AFGANISTANE

URM sekretorius (dešinėje) su senatoriumi Richard G. Lugar.

Vasario 26-29 dienomis Washington, DC viešėjo Užsienio reikalų ministerijos sekretoriaus Laimono Talat-Kelpšos vadovaujama Užsienio reikalų ir Krašto apsaugos ministerijų pareigūnų delegacija. Apsilankymo metu Lietuvos pareigūnai susitiko su JAV Senato, Valstybės departamento, nevyriausybinų organizacijų atstovais ir aptarė tolesnę NATO plėtrą, pasiruošimą Bukarešto samitui, Lietuvos kuruojamus infrastruktūros projektus Afganistane, demokratijos sklaidą ir kt. transatlantinės partnerystės aktualijas.

„Lietuvos ir JAV pozicijos NATO plėtros klausimu sutampa“, sakė URM sekretorius. Abi šalys remia tri-

jų Balkanų valstybių – Kroatijos, Makedonijos ir Albanijos – narystę Šiaurės Atlanto organizacijoje, o taip pat pasisako už Narystės veiksmų plano (Membership Action Plan) suteikimą Ukrainai ir Gruzijai. „Dabar yra tinkamas laikas į sąjungą pakviesti naujas šalis, o NATO plėtros priešininkai visada ras argumentų, kodėl to nereiktų daryti“, – sakė L.Talat-Kelpša.

Konsultacijose Washington, DC taip pat aptarta padėtis Afganistane. Susitikimų Valstybės departamente metu Lietuva siekė JAV paramos infrastruktūros vystymo projektams Afganistane įgyvendinti.

LR ambasada Vašingtone

ŠVENTOJO KARALAIČIO KAZIMIERO KELIAS (1458 – 1484)

Kartais girdime sakant: „Ne šventieji puodus lipdo“ ir „Šventieji po mūsų žemę nevaikšto“. Netiesa. Šventieji ne iš debesų nukrinta. Visi jie šios mūsų žemės takais vaikščiojo ir dabar daugybė jų tebevaikšto. Dievas ir Jo angelai ir dabar mato daugybę šventųjų čia pat, apie mus, tik mes jų nepastebime. Duonkepiei, statybininkai, mokytojai, gydytojai, ligonių slaugytojos, tarnautojai, troleibusų ir autobusų vairuotojai, kurie gerbia Dievą, myli žmones, vengia nuodėmių ir savimeilės, nuoširdžiai ir ištikimai atlieka savo profesijos darbus ir šeimos pareigas. Šventumas – tai ne utopinių, didžiųjų ir nerealių darbų atlikimas. Šventumą išreiškia pirmiausia tie maži kasdieniniai darbeliai, pagal Dievo valią ir su meile atliekami.

Šventasis mūsų Tėvynės globėjas Kazimieras augo Krokuvoje, karaliaus dvare ir buvo auklėjamas kaip valstybės veikėjas. Jo tėvą Kazimierą jau trylikametį Lietuvos didikai 1440 m. išsirinko didžiuoju kunigaikščiu atskirai nuo Lenkijos, o septyniolikmetis buvo pakviestas tapti ir Lenkijos karaliumi, taip atnaujinant dviejų valstybių uniiją. Kai vyriausias jo sūnus Vladislovas žuvo kare su turkais, visiems buvo aišku, kad Lenkijos ir Lietuvos valdovo sostas turi tekti antrajam sūnui – Kazimierui. Net mėginta jį keturiolikmetį padaryti Vengrijos karaliumi, tik žygis nepavyko. Nepaisant šios nesėkmės, jis toliau buvo mokomas humanistinių ir karinių mokslų, tėvas jį ir vieneriais metais jaunesnį brolį Joną Olbrachtą dažnai vežiodavosi su savimi po Lenkiją ir Lietuvą, rodydamas, kaip reikia vietoje spręsti valstybinius reikalus.

Nuo 1481 m. jaunas Kazimieras puikiai laikė valstybės valdymo egzaminą. Tėvui esant Lietuvoje, jis, gyvendamas Radome, išmintingai ir drausmingai valdė Lenkijos karalystę. Sudrausmino lupikaujančius pareigūnus, sutramdė siautėjančius plėšikų būrius, keletui metų į priekį sutvarkė valstybės finansus taip, kad karalystės biudžetas tapo pertekliniu. Buvo labai sunku tą pasiekti, žinant didikų apetitą puotoms ir linksmybėms, bet karalaičio kilnus elgesys ir autoritetas laimėjo. Kazimierą mylėjo visa Lenkija, nuo turtingo iki vargšo, tad ir jo potvarkių buvo klausoma.

Paskutinius gyvenimo metus karalaitis praleido Lietuvoje: Vilniuje, Trakuose, Medininkuose, Gardine. Dirbo valstybės kanceliarijoje, buvo atsidėjęs maldai ir gailėstingumo darbams. Mėgo lankyti Vilniaus bažnyčias net naktį, melstis Švenčiausiame Sakramente būdinčiam Jėzui. Kai rytą dvariškiai puldavo ieškoti dingusio karalaičio, ne kartą rasdavo jį užsnūdusį prie Katedros durų.

Lankydamas vargšus jų lūšnose, užsikrėtė vargšų liga – plaučių džio-

va. Neišmanantys gydytojai pasiūlė anais laikais populiarią priemonę: priimti parinktą gražią gulovę. Draugai, dvariškiai ir artimieji įkalbinėjo pasigailėti savo jaunystės ir jų vilčių, bet karalaitis griežtai atkirto: Malo mori quam foedari (verčiau mirti negu susitepti!).

Karalaitis maldingai mirė Gardino pilyje 1484 m. kovo 4 d. ir buvo palaidotas vienoje Vilniaus Katedros koplyčių. Atmindami jo pamaldumą, gerumą vargdieniams ir skautumą, žmonės tuojau pradėjo kalbėti apie jį kaip apie šventąjį. Jo garsas dar plačiau pasklido, kai 1518 metais, pasirodęs kaip riteris ant balto žirgo, pervedė Lietuvos didžiosios kunigaikštystės pulkus per patvinusią Dauguvą ir padėjo laimėti mūsų prieš daug gausnę Maskvos kunigaikštystės kariuomenę.

Popiežiaus legatas Zacharijas Ferreris 1520 m. apklausė daugybę artimai Kazimierą pažinojusių asmenų ir to žygio dalyvių, parašė pirmąją jo biografiją, kuri buvo išspausdina, ir jau 1521 m. Kazimieras buvo įrašytas į šventųjų sąrašus. Popiežius Klemensas VIII 1602 m. patvirtino šį įrašymą. 1604 m. Vilniuje vyko neapšakomai didingos iškilmės šventojo karalaičio garbei. Šv. Kazimieras paskelbtas Lietuvos globėju 1636 m., viso pasaulio lietuvių jaunimo globėju – 1950 m.

Kai sovietų valdžia 1950 m. uždarė Vilniaus Katedrą, šventojo sarkofagas buvo perkeltas į Šventųjų apaštalų Petro ir Povilo bažnyčią. Prie jo įvyko ir svarbiausi Lietuvos Krikšto 600 metų jubiliejaus minėjimai. Tik 1989 metų kovo 3 dieną šventojo Globėjo relikvijos ant klierikų pečių sugrįžo į savo vietą, į gražiąją koplyčią Katedroje.

Šv. Kazimiero atminimas traukia ir drąsina tikinčiųjų, ypač jaunimo širdis. Po gilios, nuoširdžios maldos, kartais pačioje Katedroje ar net prie jos durų, patiriame, kaip išsisprendžia, svarbūs – atrode neišrišami dalykai. Nesigėdykime prašyti jo užtari-mo Dievui ir Švč. Motinėlei, kurią jis taip mylėjo, giesmę jos garbei savo ranka išsirašė ir ją į karstą įdėti paprašė. Visa širdimmi tikėkimės būsią išgirsti, nes Šventoji Dvasia įkvepia mūsų prašymus ir jus išpildo.

D. A. B.

„DRAUGAS“ informuoja, „DRAUGAS“ formuoja;
„DRAUGAS“: išeivijos ir Lietuvos jungtis;
„DRAUGAS“ lietuvių švyturys ir sargas!
www.draugas.org

LIETUVOS SAVAITĖ

ANDRIUS NAVICKAS

Žiemos sezonas Lietuvos politikoje baigtas šurmuliu, bet ne darbais

Naujas politinis didvyris – Aleksandras Abišala

Daugiausia aistrų sukėlusį praėjusios savaitės žinia – ekspremjeras Aleksandras Abišala gavo specialią Vyriausybės užduotį ir bandys pasiekti, kad ES leistų pratęsti Atominės elektrinės darbą. Pirmiausia labai įdomu, kad į politinę sceną vėl užlipo Abišala. Jis tikrai nėra politikoje naujokas – buvo parlamento vadovu, premjeru, tačiau nuo Lietuvos sandorio su „Williams“ laikų jis tvirtai pasuko verslo link. Ilgą laiką Abišala buvo „Williams“ (teisėtai ar nelabai, bet aistringai kritikuotos) bendrovės atstovas. Gerai pamenu, kai žiniasklaidoje liejosi nuoskaudos, jog Abišala labiau rūpinasi Amerikos bendrovės, o ne Lietuvos valstybės nauda. Į kritines pastabas Abišala neatsakinėjo ir kiek išdidžiai bandė parodyti, jog yra aukščiau politinės sumaišties.

Vėliau, kai „Mažeikių naftos“ savininkai keitėsi, Abišala susitelkė ties savo įkurta konsultavimo bendrove ir atrodė, kad į politikos upę net nesižvalgo. Bene pirmą kartą, daug ką nustebindamas, į politinę sceną jis užlipo šių metų pradžioje vykusioje Andriaus Kubiliaus sumanytoje konferencijoje „Koalicija vardan Lietuvos“. Abišalai buvo patikėtas konferencijos diskusijų vadovo vaidmuo. Nors tądien jis kelis kartus pabrėžė, kad atlieka tik technines užduotis ir nereikėtų jo sieti su kokia nors politine jėga, tačiau pats jo dalyvavimas sukėlė ginčų taip pat ir Tėvynės sąjungos viduje.

Abišala visada skelbė savo dešiniąsias politines pažiūras, jautė palankumą liberalams, tad jo dalyvavimas minėtoje konferencijoje daug mažiau stebina nei žinia, kad Gediminas Kirkilas jį išsirinko Lietuvos pasiuntiniu derybose su Europos Komisija. Iš karto kilo daug klausimų – kodėl tik dabar kuriama delegacija? Juk dar prieš metus derėtis buvo kur kas lengviau – dabar labai spaudžia laikas. Kitas dalykas – kodėl Lietuvos atstovo vaidmuo patikėtas būtent Abišalai, o ne kuriam nors patyrusiam diplomatu?

Darbo partijos atstovai suskubo prieštarauti. Beje, juos tikrai galima suprasti. Darbo partijai priklausantys europarlamentarai (tiesa, dauguma jų vienas po kito jau palikę šią partiją) ne vienerius metus aktyviai kovojo už Ignalinos Atominės elektrinės darbo pratęsimą. Pavyzdžiui, D. Budreikaitė yra prirašiusi visą šūsnį raginimų ir Lietuvos valdžiai. Tačiau iki šiol socialdemokratų ciniškai atreždavo, kad šaukštai po pietų, kad nėra laiko kelti triukšmo, jog viskas nuspręsta. Dabar jie tarsi atsiima savo žodžius?

Iš tiesų, svarbu atkreipti dėmesį, kad Gediminas Kirkilas buvo nuoseklus atominės elektrinės darbo pratęsimo kritikas. Dokumentuotas ne vienas jo viešas pasisakymas, kuriame jis kalba apie tai, kad reikėtų prašyti Europos Komisijos peržiūrėti savo nuostatas Ignalinos AE atžvilgiu. Beje, panašaus požiūrio gana nuo-

sekliai laikėsi ir Andrius Kubilius, kuris tik pastaruoju metu garsiai prabilo apie galimybę pratęsti Ignalinos AE darbą.

Abišalos paskyrimas dar sustiprino įtarimus tų, kurie tvirtina, kad Kirkilo ir Kubiliaus draugystė, nepaisant pastarojo atgailavimų, dar tebesitęsia. Kiek yra pagrindo taip teigti – nežinia? Tačiau tai, kad dviejų parlamentarų, priklausančių tai pačiai – Tėvynės sąjungos – frakcijai, Kubiliaus ir Čilinsko, požiūriai šiandien pakankamai stipriai skiriasi – faktas. Čilinskas tvirtina, kad būtina stabdyti „Leo LT“ projektą, nes jis kuriamas ant prastų pamatų ir nusižengiant įstatymui. Kubilius savo ruožtu tvirtina, kad šaukštai po pietų ir neverta mosuoti kumščiais po muštynių. Abejų parlamentarų požiūriai turi savo pagrindą ir labai norėtusi, kad būtų neteisūs tie, kurie teigia žinantys, jog „VP Market“ pervedė gana solidžias sumas Tėvynės sąjungos Seimo rinkimams.

Pats Abišala savo užduoties sėkme nelabai tiki. Pasak jo, tėra mažiau nei 5 nuošimčių tikimybė, kad Lietuvai pavyks išsiderėti IAE darbo pratęsimą. Tiesa, nelabai aišku, kodėl „Leo LT“ projektą tiek skubėta prastumti, kol dar neišnaudotos visos IAE išsaugojimo galimybės?

Klausimų kur kas daugiau nei atsakymų. Labai norėtusi pasitikėti Juliumi Niedvaru, kuris sutiko tapti komisijos, stebėsiančios „Leo LT“ kūrimą, vadovu. Juk geriau nusivilti, galvojant apie žmones geriau, nei jie verti, nei apsigauti, galvojant blogiau, nei jie nusipelno.

Vilniuje mosuojama kumščiais, o Trakuose jau žvanga antrankiai

Atrodė, kad praėjusią savaitę bus galimybė paskelbti, jog Vilnius turi naują valdžią. Tačiau didelis žadamų permainų debesys lietumi nepratrūko. Liberalcentristams nepavyko susitarti su Liberalų sąjūdžio atstovais. Apsisvaidyta praeiksmiais ir tiek. Liberalcentristai kaltina LS atstovus, jog šie yra parėmę paksistus ir yra nepatikimi partneriai. LS atstovai savo ruožtu primena, kad į rinkimus ėjo tvirtai kritikuodami Artūro Zuoko valdymą, todėl negali sutikti, jog buvęs Vilniaus meras koku nors būdu priartėtų prie valdžios Vilniaus mieste. Konservatoriai kol kas tik stebi žodžių mūšius ir svajoja apie mero vietą. Tiesa, nelabai aišku, kodėl Vilniaus konservatorių vadovo Kęstučio Masiulio smarkiai kritikuoti liberalcentristai šiandien jau atrodo neblogais sąjungininkais. Prieš rinkimus konservatoriai, kaip ir Liberalų sąjūdis, tvirtino, kad padarys viską, jog Zuokas būtų nušalintas. Dabar šie pažadai, regis, pamiršami. Aišku, galima atrasti ir paaiškinimą – dabartinė Vilniaus valdžia atrodo liūdnei: blaškosi, neturi aiškaus veiklos plano, visą energiją skiria savų žmonių įtvirtinimui savivaldybei pavaldžioje įmonėse. Kita vertus, opozicija Vilniuje visiškai bedantė, o patys tarybos nariai konservatoriai

yra įsivėlę į neteisėtų statybų skandalus.

Vėl visų akys krypsta į suskilusius Vilniaus socialdemokratų. Algirdas Paleckis ir jo šalininkai nuosekliai remia dabartinį Vilniaus merą Imbrasą, o socialdemokratų frakcija niekaip negali apsispręsti, kuriuo keliu pasukti.

Vilniečiams belieka guostis, kad, pavyzdžiui, Trakų rajone padėtis kur kas blogesnė. Ten miesto valdžia įtariama korupcija, o iš pareigų nušalinto mero socialliberalo ieškoma po užsienius. Primename, kad Trakų me-

ras, vicemeras ir dar keli administracijos darbuotojai yra nušalinti nuo pareigų ir kaltinami, jog reikalavo kyšių iš verslininkų.

Trakų politinės valdžios korupcijos byla ypač įdomi ir tuo, kad, jei įtariamieji, kurie partiniais saitais susiję su valdančiąja koalicija Seime, bus iš tiesų nubausti, tai bus ženklas, jog Specialiųjų tyrimų tarnyba sugeba bent kiek vykdyti savo užduotis. Deja, dauguma iki šiol kilusių panašių didelių triukšmų, prasidėję triukšmingai, netrukus išsekdamo ir išgaruodavo. Tad laukime bylos tęsinio.

Clinton – už bevizį įvažiavimą Centrinės ir Rytų Europos šalims

The Central and East European Coalition (CEEC) susitiko su buvusiu JAV sekretore Madeleine Albright, senatorės Hillary Clinton kampanijos patarėja užsienio politikos klausimais. Baltijos-Amerikos organizacijoms susitikime atstovavo: Marju Rink-Abel (Estonian American National Council prezidentė, trečia iš kairės); Ramūnas Kondratas (JBANC pirmininkas ir Lithuanian American Council narys, septintas iš kairės), Stephanie Urban (Lithuanian American Community narė, aštunta iš kairės), Asta Banionis (Lithuanian American Community narė, penkta iš dešinės), Karl Altai (JBANC atstovas, antras iš dešinės). Sekretorė Albright stovi viduryje.

JBANC nuotr.

JBANC ir „Draugo“ info, kovo 3 d. – vasario 28 d. demokratų kandidatės į prezidentus Hillary Clinton rinkimų kampanijos patarėja užsienio klausimais, buvusi JAV sekretorė Madeleine Albright susitikime su The Central and East European Coalition (CEEC) išplatino H. Clinton pranešimą apie bevizį įvažiavimą į JAV Centrinės ir Rytų Europos šalims. Clinton teigimu, „Amerika yra stipriausia ir saugiausia tada, kai mes artimai dirbame su savo sąjungininkais bei draugiškomis šalimis, besidalinančiomis panašiomis vertybėmis“. Būtent tai pastaraisiais metais, jos teigimu, pamiršo Bush administracija. Vienas iš Clinton siekių, būnant prezidente, bus atgaivinti Amerikos ryšius su kitomis šalimis, ypač Centrinėje ir Rytų Europoje.

Pasak Clinton, daugelis amerikiečių šeimos, verslo ar mokslo ryšiais yra susiję su Centrinės ir Rytų Europos žmonėmis. „Iš daugelio amerikiečių, taip pat iš užsienio vadovų, tokių kaip buvęs Lenkijos prezidentas ir Nobelio premijos laureatas Lech Wałęsa, esu girdėjusi, kaip svarbu yra panaikinti dirbtines kliūti, kurios kliudo daugeliui šių šalių piliečių atvykti aplankyti šeimas JAV, bendrauti su JAV verslo partneriais ar studijuoti mūsų universitetuose“, – teigia ji.

Šiandien dauguma Vakarų Europos šalių džiaugiasi bevizio įvažiavimo į JAV programa. Tad JAV turi dirbti ta linkme, kad ir kitos Europos šalys galėtų tuo pasinaudoti. „Aš pasisakau už dabartinius dvipartinius siūlymus, kad kai kurių Centrinės ir

Rytų Europos šalių, pavyzdžiui, Slovakijos, Čekijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Vengrijos, piliečiai galėtų atvykti aplankyti savo šeimų bei verslo partnerių į JAV naudodamiesi bevizio režimo programa.

Clinton teigimu, atėjo laikas išplėsti partnerystę ir kitoms tautoms: lenkams, rumunams ir bulgarams. Šios šalys taip pat yra svarbūs JAV sąjungininkai, tad jos taip pat turėtų siekti bevizio įvažiavimo.

Clinton manymu, bevizis įvažiavimas, kartu stiprinant JAV ryšius su svarbiais sąjungininkais ir tobulinant kelionės saugumo standartus bei pasų priežiūrą tose šalyse, padarys Ameriką saugesnę. Dalyvavimo šioje programoje saugumo reikalavimai apima biometrinius pasus, griežtą keleivių patikrą naudojant elektroninę keliavimo sistemą, informacijos apie keleivius keitimąsi, griežtą pamestų ir pavogtų pasų reguliavimą, oro uostų ir bagažo saugumą, taip pat susitarimus tarp abiejų šalių dėl bet kokio lankytojo, kuris pažeidžia JAV įstatymus, deportavimo.

„Mūsų Centrinės ir Rytų Europos draugai yra svarbūs sąjungininkai. Amerikiečiai, kurių šeimos kilusios iš šių šalių, neturi būti traktuojami kaip antros rūšies piliečiai, lyginant su tais, kurių šaknys yra Vakarų Europoje. Lenkų močiutės, rumunų verslininkai ir Bulgarijos studentai turi teisę aplankyti JAV taip, kaip Prancūzijos ar Vokietijos piliečiai gali dabar ir kaip dalis Centrinės ir Rytų Europos gyventojų tuoj galės“, – teigia Clinton.

Pasaulio naujienos

Medvedev išrinktas Rusijos prezidentu

Rusijos prezidento rinkimus sekmadienį laimėjo Vladimir Putin remtas kandidatas Dmitrij Medvedev. **Reuters** nuotr.

Atkelta iš 1 psl. Sekmadienį, jau aiškinant rezultatams, V. Putin ir D. Medvedev drauge išėjo iš Kremliaus į Raudonąją aikštę, kur prisidėjo prie triukšmingų linksmybių, kilusių po, abiejų vadovų žodžiais tariant, įtikinamos pergalės. 42 metų D. Medvedev dar kartą patvirtino, jog yra išpareigojęs laikytis savo patrono politikos kurso.

„Drauge galime tęsti prezidento Putin nustatytą kursą. Drauge eisime toliau. Drauge laimėsime. Valio!“ – miniai, kuri susirinko nepaisydama šlapdribs, sakė D. Medvedev, vilkėjęs džinsus ir odinį švarką. Tačiau jis taip pat patikino, kad bus savarankiškas politikas, įskaitant ir užsienio politikos sritį, nors ir žadėjo paskirti V. Putin premjeru.

„Šie įgaliojimai išplaukia iš konstitucijos ir galiojančių įstatymų. Ir jų niekas neketina keisti“, – sakė D. Medvedev spaudos konferencijoje savo rinkimų štabe pirmadienio naktį. „Aš manyčiau, kad mūsų santykiai su Vladimir Putin turi būti pagrįsti keliais dalykais. Pirmasis jų – tai visa ta žodžio prasme draugiški, partnerystės santykiai, pagrįsti tuo, kad mes gana ilgai drauge dirbame ir pasitikime vienas kitu“, – sakė jis.

Dar prieš balsavimo pradžią užsienio stebėtojai kritikavo neteisin-

gas sąlygas, kuriomis buvo rengiami rinkimai. Apie D. Medvedev nuolat pranešinėjo valstybės valdoma žiniasklaida, o liberaliems oponentams buvo trukdoma užsiregistruoti.

Ir Komunistų partija, ir nepriklausoma balsavimų stebėjimo organizacija „Golos“ rinkimų dieną užregistravo didelio masto pažeidimų.

„Rusijos prezidento rinkimų kovo 2 dieną rezultatai atspindi rinkėjų valią, bet jų demokratinės galimybės ne visos buvo išnaudotos“, – sakoma Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos (ETPA) stebėtojų misijos pareiškime.

Didžiausią autoritetą šioje srityje turinti organizacija – Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacija (ESBO) – atsisakė pasiųsti savo stebėtojų, motyvuodama tai Rusijos valdžios daromomis kliūtėmis.

Taigi 22 ETPA stebėtojai buvo vienintelė grupė, pagal kurios vertinimus didžiausios Vakarų valstybės darys išvadas, ar demokratiškai pareiškė valią daugiau kaip 100 mln. Rusijos rinkėjų.

D. Medvedev pergalė, atsižvelgiant į aštuonerius metus prezidentavusio V. Putin paramą, buvo iš anksto nuspręstas rezultatas. Prezidento inauguracija numatyta gegužės 7 dieną.

EUROPA

BERLYNAS

Antarktidoje sekmadienį sudužus Vokietijos tyrėjų sraigtasparniui, žuvo du jame buvę žmonės – lakūnas ir vienas mokslininkų, Berlyne pranešė pareigūnai. „Apgailestaujame dėl piloto ir mokslininko žūties“, – sakė mokslinių tyrimų ministrė Annette Schavan. Per šią katastrofą, įvykusią netoli tyrimo bazės „Neumayer II“, dar trys žmonės buvo sužeisti. Tikimasi, kad nukentėjusieji bus nugabenti į ligoninę Pietų Afrikos Respublikoje, bet dėl nepalankių oro sąlygų tai bus galima padaryti ne anksčiau kaip trečiadienį. Avarijos priežastis kol kas nenustatyta. Sraigtasparnio sudužimo metu oras buvo geras.

PARYŽIUS

Viename iš pietinių Prancūzijos sostinės Paryžiaus priemiesčių pirmadienį sužeisti 4 policininkai. Juos užpuolė bei apšaudė ginkluoti ir veidus kaukėmis prisidengę jaunuoliai. Policininkai į priemiestį buvo iškviesti po to, kai vandalai nusiaubė kepyklą. Atvykusius pareigūnus užpuolė ginkluota 30 jaunuolių gauja. Policininkai buvo apšaudyti bei apmėtyti Molotovo kokteiliais. Tvarą atstatyti pavyko tik prabėgus pusantros valandos, kai į įvykio vietą atvyko policijos pastiprinimas. Vienas policininkas atsidūrė ligoninėje, kitiems pagalba suteikta įvykio vietoje.

AMSTERDAMAS

Olandų vyriausybė siekia uždrausti Geert Wilders filmą, Koraną prilyginantį Hitlerio „Mein Kampf“. Nors oficialių vyriausybės komentarų dar nesulaukta, tačiau artimi ministrų kabinetui šaltiniai teigia, kad siekiant uždrausti šį filmą jau pasitelkti teisininkai. Tiesa, koalicinė šalies vyriausybė nėra vieninga šiuo klausimu: krikščionys demokratai labiau palaiko uždraudimą, tuo tarpu Darbo partija pasisako už žodžio laisvę. Filmo „Fitna“ autorius Geert Wilders yra partijos, turinčios devynis narius Olandijos 150 vietų parlamente, narys. Anot jo, filmas

BRIUSELIS

Europos Komisijos pirmininkas Jose Manuel Barroso pirmadienį išreiškė įsitikinimą, kad Europos Sąjunga (ES) gali plėtoti savo partnerystę su naujojo prezidento Dmitrij Medvedev vadovaujama Rusija. „Esu įsitikinęs, kad vadovaujant prezidentui Medvedev Rusijos Federacija ir Europos Sąjunga susivienys ir plėtos savo strateginę partnerystę, pagrįstą ne tik bendrais interesais, bet ir pagarba vertybėms, dėl kurių mes abi (ES ir Rusija) esame deklaravusios savo išpareigojimus“, – sakė J. M. Barroso. Rusijos ir Bendrijos santykiai valdant prezidentui Vladimir Putin buvo įtempti, iš dalies dėl to, kad Maskva energijos išteklių naudojasi politiniais tikslais, ir dėl nesutarimų Kosovo nepriklausomybės klausimu.

ARTIMIEJI RYTAI

BAGDADAS

Irano prezidentas Mahmoud Ahmadinejad pirmadienį pradėjo antrąją savo istorinio vizito Irake, kuris, pasak jo, atverčia naują draugystės su Bagdadu puslapį, dieną. Sekmadienį M. Ahmadinejad kaltino Washington atnešus terorizmą į Artimuosius Rytus ir atmetė prezidento George W. Bush kaltinimą, kad Iranas Irake yra destabilizuojantis veiksnys. Tai pirmas Irano prezidento vizitas Irake nuo 1980–1988 metų karo, per kurį abi šios šalys neteko milijono žmonių. Irako premjeras Nuri al Maliki taip pat sakė, kad M. Ahmadinejad vizitas yra „teigiamas ženklas“ kitoms regiono valstybėms, rodantis, kad jos turėtų plėtoti ryšius su naujuoju Iraku.

GAZOS RUOŽAS

„Hamas“ pirmadienį pranešęs, kad Izraelio kariai, kurie pastarosios dienos buvo užėmę pozicijas Gazos Ruožo šiaurėje, atsitraukė atgal prie sienos, paskelbė „pergalę“ šioje palestiniečių teritorijoje. „Priešas buvo įveiktas“, – sakė „Hamas“ atstovas. Izraelio kariškių atstovas sakė, kad sausumos ir oro puolimas, kuris buvo pradėtas po to, kai trečiadienį sprogus iš Gazos Ruožo paleistai raketai žuvo civilis izraelietis, dar tik baigiamas.

Armėnijoje po neramumų suimti du parlamentarai

Jerevanas, kovo 3 d. (AFP –BNS) – Armėnijoje po neramumų, per kuriuos žuvo aštuoni žmonės, sekmadienį buvo suimti du opoziciją palaikantys parlamentarai, kurie kaltinami bandymu įvykdyti valstybės perversmą, pirmadienį pranešė policija. Deputatas Miasnik Malchasian suimtas dėl „bandymo užgrobti valdžią“, pranešė Armėnijos policijos spaudos tarnyba. Vienas šaltinis saugumo tarnyboje sakė, kad dėl tokio paties kaltinimo suimtas ir deputatas Hakob Hokopian.

Opozicija iš karto pasmerkė šiuos suėmimus. „Tai naujas smurto, kurį valdžia naudoja prieš opoziciją, kad atimtų iš jos vadovybę, žingsnis“, – sakė opozicijos vadovo Levon Ter-Petrosian atstovas Arman Musinian. Abu minimi deputatai, kurie buvo išrinkti kaip valdančiosios Respublikonų partijos nariai, perbėgo į L. Ter-Petrosian stovyklą.

Šeštadienį, kai 11 dienų trukę protestai dėl prezidento rinkimų rezultatų virto smurto protrūkiu, žuvo septyni civiliai asmenys ir vienas policininkas, o dar dešimtys žmonių buvo sužeisti.

Kadenciją baigiantis prezidentas Robert Kočarian po neramumų sostinėje 20-čiai dienų paskelbė nepaprastąją padėtį. Policija pirmadienį ir toliau neleidžia buvusiam prezidentui L. Ter-Petrosian, kuris per šiuos rinkimus liko antras, išeiti iš savo namų. Išeiti jis negali nuo šeštadienio, o valdžia sako, kad jis saugomas rūpinantis jo saugumu.

Sostinėje pirmadienį buvo santykiai ramu, bet dešimtys kareivių ir šarvuotųjų toliau budi prie vyriausybinių pastatų. Armijos Generalinio štabo viršininkas Seiran Oganian sekmadienį per televiziją perspėjo, kad į naujus protestus bus „griežtai reaguojama“.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.	 Air Freight Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.
Auto Export Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.	 Trucking Krovinių pervažimas visoje Amerikoje.
Small Packages Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.	

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

**Accounting
Income TAX Consulting**
pransee@aol.com 3805 N. Seeley, Chicago, IL 60618

- Mokesčių tvarkymas asmenims bei korporacijoms (income tax)
- Klientų atstovavimas bei jų interesų gynimas IRS
- Korporacijų bei pelno nesiekiančių organizacijų buhalterija
- Dovanojimo ir palikimų mokesčių tvarkymas
- Konsultacijos mokesčių sumažinimo klausimais
- 20 metų darbo patirtis

Gediminas Pranskevičius E.A. 773.935.0472

LYDI ŠVENTADIENIS

IV Gavėnios savaitė

VIEŠPATS tarė Samueliui: „Kaip ilgai sielosiesi dėl Sauliaus? Aš atmečiau jį nuo karaliavimo Izraelyje. Pripilk savo ragą aliejaus ir leiskis į kelionę! Siunčiu tave pas Išają Betliejietį, nes radau sau karalių tarp jo sūnų“. Jiems atvykus, jis pamatė Eliabą ir pamanė: „Tikriausiai VIEŠPATIES pateptasis stovi prieš VIEŠPATĮ“. Bet VIEŠPATS tarė Samueliui: „Nežiūrėk į jo išvaizdą ir stuomens aukštį, nes aš jį atmečiau. Juk Dievas ne taip mato, kaip žmogus, – žmogus mato, kas akimis matoma, o VIEŠPATS žiūri į širdį“. Taip Išajas liepė septyniems savo sūnams praeiti pro Samuelį, bet Samuelis Išajui tarė: „Nė vieno iš jų neišsirinko VIEŠPATS“.

Samuelis paklausė Išają: „Ar tai visi tavo vaikinai?“ – „Dar liko jauniausias. Matai, jis avis gano!“ – atsakė. Samuelis Išajui tarė: „Pasiųsk ką nors jo atvesti, nes mes nesėsime valgyti, kol jis čia neateis“. Išajas tad pasiuntė, ir jį atvedė. Jis buvo įdegęs saule, turėjo žvalias akis ir buvo gražios išvaizdos. „Stokis, – VIEŠPATS tarė, – ir patepk jį, nes tai jis!“ Samuelis, paėmęs ragą aliejaus, patepė jį brolių akivaizdoje. Nuo tos dienos VIEŠPATIES dvasia galingai užvaldė Dovydą. O Samuelis leidosi į kelionę ir parėjo į Ramą.

(A – Sekmadienio skaitinys iš pirmosios Samuelio knygos 16, 1-13)

Dievo žvilgsnis

(Kun. Ryčio Gurkšnio, S.J. pamąstymas)

Ši ketvirtąją gavėnios sekmadienį šv. Raštas mus kviečia naujai pažvelgti į mus supantį pasaulį, žmones ir save pačius. Daugelis labai daug dėmesio skiriame savo ir kitų klaidų apmąstymui. Tačiau pamirštame, kad nei viena klaida ar nuodėmė nėra didesnė už Dievo gailestingumą, kuris žvelgia ne į mūsų elgseną, bet į širdį.

Kai kas gal esame matę arba patys turime savo automobilyje navigacijos įrenginį. Jei šiam įrenginiui nurodome tikslų adresą, tai jis parenka mums trumpiausią kelią ir nuolat mums nurodo, kuria gatve turime važiuoti. Kas atsitinka, jei padarome klaidą ir pasukame ne nurodyta gatve, bet nuklystame nuo nurodyto kelio? Tas įrenginys nesustoja, neišsijungia, nepasimeta, bet toliau prisitaiko prie mūsų klaidų ir rodo naują kelią, kuriuo važiuodami greičiausiai pasieksime tikslą. Jei nuklystume net ir 100 kilometrų nuo miesto, ta elektroninė sistema vis tiek rodys mums toje vietoje trumpiausią teisingą kelią link tikslo.

Padarome klaidų, neišmintingų sprendimų, vargstame klaidžiodami. Tačiau Dievas prisitaiko prie mūsų klaidžiojimų, visada duoda naują galimybę, rodo mums kelią, kuriuo eidami, gyvensime pagal savo pašaukimą ir būsime laimingiausi. Jis prisitaiko prie mūsų klaidžiojimų ir ieškojimų bei veda mus į mūsų svajonių ir planų išsipildymą. Neįmanoma sugriauti Dievo planų, nes jis visada duoda naują galimybę atrasti jį ir atsiverti jo malonei. Kad ir kokių baisių klaidų esame padarę, jis visada turi geriau-sią planą mūsų ateičiai.

Mama girdi, kad sūnus šaukiasi jos pagalbos, ir pro langą mato, kad jos penkerių metų sūnus išsigandęs, nebesugeba išlipti iš medžio. Ką ji daro? Ar ji sustoja ir svarsto, padėti jam

ar ne? Ar tuomet eina patikrinti, kaip sūnus atliko namų darbus? Ar ji eina pažvelgti į jo pažymių knygelę tam, kad nuspręstų, padėti sūnui ar ne? Ar ji eina savo vyro paklausti, ar jų sūnus buvo paklusnus, mandagus, ar susitvarkė savo kambarį? Žinoma, kad tokios mintys motinai net į galvą neateina, kai jos sūnus šaukiasi pagalbos. Kuris tėvas ar motina nepadėtų sūnui bėdoje? Jei sūnui reikia pagalbos, jie tuojau stengsis padaryti viską, ką gali.

Toks pat yra Dievas. Jo mintyse ne mūsų kaltės, klaidos, nuodėmės. Jis nenori padaryti mūsų gyvenimo sunkaus ir vargingo. Jis nori, kad mums sektųsi. Jis tam ir sukūrė, kad gyventume turtingą, ramų ir laimingą gyvenimą. Juk esame brangiausi ir mylimiausi jo kūriniai. Todėl negalime sakyti, kad Dievas mums nepadeda ir nesirūpina. Dievas mus mato ne tokius, kokie mes buvome. Jis mus mato tokius, kokie mes galime būti. Gal buvote skriaudžiami ar išnaudojami vaikystėje, su jumis neteisingai pasielgė darbovietėje, nepasisekė verslas, paliko jūsų vyras ar žmona, praradote mylimą žmogų, turite keltis, eiti pirmyn ir priimti Dievo teikiamą ramybę ir kitus malonių turtus. Šio sekmadienio psalmės žodžiai tai patvirtina: „Mane Viešpats gano, man nieko nestinga.“ Todėl maldoje savais žodžiais kartokime: „Dieve, prisipažįstu, kad daug kartų suklydau. Dėkoju, kad esu tavo vaikas, kurį tu laimini bei dovanoji besąlygišką meilę ir neribotą viltį. Tikiu, kad esi man paruošęs dar be galo daug nuostabių dalykų.“ Argi Dievas gali tokį prašymą atstumti?

Spaudai parengė
N. Šmerauskas

LIETUVIŲ TELKINIAI

POMPANO BEACH, FL

Nelabai sėkmingas LB Floridos Auksinio kranto apylinkės narių susitikimas

VINCAS SKUPEIKA

Kiekvieno mėnesio antrąjį sekmadienį 1 val. po pietų apylinkės nariai susitikdavo papietauti ir kartu pabendrauti į „Plaming Pit“ restoraną. Tačiau ši syki buvo numatyta ne tik pabendrauti, bet ta pačia proga turėti apylinkės metinį susirinkimą, apsvarstyti apylinkės veiklą ir pasiruošti Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios paminėjimui. Todėl ta proga apsilankė ir didesnis būrelis lietuvių.

Tačiau tai buvo nesėkminga diena iš visų pusių. Pirmoji bėda, kad dar nepradėjus mums pietauti restorane dingo elektra. Kadangi restorano savininkai nežinojo, kada elektra atsiras, turėjome ieškoti pietums ir pasitarimams kitos vietos. Tačiau dėl to didelės problemos neturėjome, pavažiavę kelias mylias į šiaurę, vėl visi susirinkome į japonišką restoraną. Tačiau organizacijos reikalų svarstyti niekas neskubėjo – nutarėme pirma papietauti. Taip ir padarėme.

Kuomet visi papietavome, apylinkės pirmininkė pradėjo susirinkimą. Jau buvo trečia valanda po pietų. Pirmaisiais savo žodžiais pasveikino visus ir padėkojo visiems už apsilankymą. O visi apsilankiusieji, kurių buvo 16, užsimokėjo solidarumo (nario) mokesčius už 2008-uosius metus. Pirmininkė paprašė vicepirm. Eleną Krilavičienę pavadovauti susirinkimui.

Vicepirmininkė pareiškė, kad pagal LB Krašto valdybos nuostatus, buvusi valdyba automatiškai atsistatydina ir patarė susirinkusiems pasiūlyti į valdybą naujus kandidatus. Tačiau į kandidatus buvo pasiūlyti tie

patys valdybos nariai, kurie buvo valdyboje jau praeitais metais. Visi kandidatai sutiko užimti valdyboje buvusias pareigas, tik buvusi sekretorė Aldona Kuniskienė atsisakė savo pareigų. Į jos vietą buvo išrinktas Arūnas Valevičius, o kiti valdybos nariai liko tie patys: Dana Lotermozienė, Elena Krilavičienė, Vincas Skupeika ir Vytautas Eimantas. Visi valdybos nariai buvo patvirtinti gausiu plojimu.

Po valdybos rinkimų, kažkas iš narių pasiūlė, kad būtų nutarta ir priimta, jog korespondentas, rašydamas apie LB apylinkės veiklą, būtinai turėtų duoti apylinkės valdybai patikrinti, ir tiksliai su valdybos sutikimu galėtų pasiųsti spaudai. Toks pasiūlymas susilaukė labai griežto pasipriešinimo. Kai kurie apylinkės nariai labai aiškiai paaiškino, kad toks nutarimas būtų žodžio laisvės suvaržymas ir diktatūros įvedimas į Lietuvių Bendruomenės veiklą. O tą diktatūrą ir žodžio laisvės suvaržymą, jau lietuviai atgyveno 50 metų okupacijos laikais. Turėtų būti didelė gėda ir moralinis nusikaltimas tokius diktatoriškus įgyvendinimus organizacijos veikloje siūlyti.

Tačiau, ačiū Dievui, tas visas reikalas, negavus narių pritarimo, tuo ir užsibaigė. Tiksliai gaila, kad taip buvo sugaišinta tiek daug brangaus laiko. O apylinkės praeito susirinkimo protokolas irgi nebuvo perskaitytas. Nebuvo pateiktas nei praeitų 2007-ųjų metų apylinkės veiklos ataskaita. Nebuvo su nariais pasidalinta žiniomis apie apylinkės išdą.

Apylinkės valdyba vėl planavo susitikti šio mėnesio 17 d., kur bus aptarti Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios rengimo reikalai.

NEW YORK, NY

E. Minkštimo koncertas

Vasario 27 d. New York, Lincoln Center for the Performing Arts, Paul Hall, įvyko Kyle Armbrust (altas) ir Edvino Minkštimo (fortepijonas) rečitalis.

Programa buvo neilga ir patraukli, joje skambėjo Johannes Brahms, Ralph Vaughan-Williams, Robert Schumann ir Astor Piazzola kūriniai. Tai buvo pirmasis šio neseniai susikūrusio dueto koncertas. Kyle Armbrust šiuo metu studijuoja Artist Diploma, o Edvinas Minkštimas – doktorantūros studijose Juilliard.

Primename, kad Edvinas Minkštimas 2007 m. rugsėjo mėn. laimėjo pirmąją premiją tarptautiniame Mikalojaus Konstantino Čiurlionio vardo pianistų konkurse Vilniuje ir yra laikomas vienu iš perspektyviausių jaunųjų Europos pianistų.

Artimiausiu metu Edvinas atstovaus Lietuvą prestižiniame Franz Liszt vardo tarptautiniame pianistų konkurse Olandijoje. Daugiau informacijos rasite apsilankę jo internetinėje svetainėje

www.minkstimas.com

TORONTO, CANADA

Vasario 16-oji Toronte

KLB apylinkės valdyba suruošė 90-ąją vasario 16-osios nepriklausomybės paminėjimą. Pagrindinę kalbą pasakė buvęs ambasadorius dr. V. A. Dambrava. Jis kalbėjo apie Lietuvos demokratijos sunkumus. Nepriklausomybės šventės proga tautiečius pasveikino naujoji Lietuvos Respublikos ambasadorė Kanadai Gintė Damušis ir perskaitė Lietuvos prezi-

dento Valdo Adamkaus sveikinius.

Meninę programą atliko tautinių šokių grupė „Atžalynas“ ir smuikinininkas A. Bankas, pianistė I. Damašiūtė-Beres. Šokėjai: S. Janušaitė ir I. Urniežius. Pabaigoje visi svečiai buvo pavaišinti užkandžiais ir šampanu.

Stasys Prakapas

BALKANŲ IR KOSOVO ISTORIJA

ALEKSAS VITKUS

Nr. 2

Atgal sugrįžę turkai žiauriai keršijo serbams, kurie krikščionis austrus buvo sutikę kaip išvaduotojus nuo musulmonų turkų. Ar tai nepri-
mena ir mūsų tautos 1941–1945 metų pragyvenimų ir „išvadavimų“?

Katerina Didžioji, Rusijos imperatorė, dalyvavusi trijuose Lietu-
vos–Lenkijos padalinimuose, turėjo panašių planų ir Balkanams ji pasiū-
lė Austrijai Balkanų vakarinę dalį, už tai tikėdamasi Austrijos pritarimo atkuriant Rusijos vasalinę Graiki-
jos–Bizantijos imperiją. Šitie planai nebuvo įgyvendinti, o „Europos ligo-
nis“ – Turkija aiškiai nyko ir toliau. Graikija atgavo nepriklausomybę 1829 m., o jau kitais metais ir Serbija išsikovojo sau autonomiją.

Po Krymo karo Rusija „atstatė“ Bulgariją, o Austrijai teko „prižiūrėti“ Bosniją. Vyko įvairiausios dery-
bos, gudrybės, sudaromos ir laužo-
mos sąjungos ir sutartys, kol prieš pat Pirmąjį pasaulinį karą iškilo dvi nepriklausomos valstybės: Serbija ir Montenegro (kartais mūsų vadinama ir Juodkalnija). Kroatija, Slovėnija, Bosnija ir Dalmatija buvo valdomos austrų.

Rusijai laimėjus karą prieš tur-
kus, nors Berlyno kongresas 1878 m. suteikė serbams tam tikrą nepriklau-
somybę, serbai buvo nusivylę, kai Ko-
sovo ir Makedonija buvo palikti tur-
kų valdžioje. To serbai ilgai negalėjo austrams dovanoti. Serbas Gavriilo Princip 1914 m. birželio 28 d. nušovė Austro-Vengrijos sosto įpėdinį Franz Ferdinand. Austrai paskelbė Serbijai karą, kuris netrukus peraugo į Pir-
mąjį pasaulinį karą. Versalio taikos konferencija sukūrė serbų jau seniai svajotą didžiąją Serbiją, kuri buvo pavadinta Serbų, kroatų ir slovėnų karalyste. Netrukus prie jų prisidėjo ir Voivodinos sritis ir Montenegro.

Taip dirbtinai sukurta valstybė, susidedanti iš penkių tautų, kurios naudojo du skirtingus alfabetus, kur žmonės priklausė trimis skirtingoms religijoms, ir kalbėjo keturiomis skir-
tingomis kalbomis, ir sudarė šešias skirtingas respublikas, negalėjo išsi-
skirti pastovumu.

Serbai vyravo naujoje valstybėje, su kuo katalikai kroatai nenorėjo sutikti. Panašiai kaip ir amerikiečiai

ir anglai, ar vokiečiai ir austrai, kroa-
tai ir serbai, nors kalbėjo ta pačia kalba, liko dvi atskiros tautos. Vyko dažni nesusipratimai ir net politiniai žudymai. Gelbėdamas padėti, kara-
lius Aleksandras kraštą „perkrikšti-
jo“ į Jugoslaviją ir 1929 m. įvedė dik-
tatūrą. 1934 metais Kroatijos ultra-
nacionalistai Aleksandrą nužudė. Tie neramumai gal ir turėtų būti supran-
tami. Prieš karą naivūs patriotai ti-
kėjo ir žadėjo, kad su nepriklausomy-
bės atgavimu ateis ir socialinė tvar-
ka, ekonominė gerovė ir taika. Po ilgus šimtmečius trukusios okupaci-
jos, taip, kaip ir dabartinė Lietuva, Balkanai išgyveno nemažą suirutę.

Atėjo ir Antrasis pasaulinis ka-
ras. Nugalėjęs Lenkiją ir Prancūziją, Hitleris atkreipė dėmesį į Balkanus. Spaudžiamos diplomatiškai, 1940–
1941 metais Rumunija ir Bulgarija įsijungė į Berlyno-Romos ašies są-
jungą. Jugoslaviją valdęs regentas princas Povilas, nors paprastai linkęs vesti proprancūzišką politiką, bijo-
damas Hitlerio, 1941 m. kovo 25 d. nusiuntė savo pasiuntinius į Vieną sudaryti sąjungą su Vokietija. Belgra-
de serbai sukilo, nuvertė regentą ir valstybės valdovu pastatė nužudytojo karaliaus Aleksandro sūnų Petrą. Hitlerio piktos reakcijos nereikėjo ilgai laukti. Vokietijos kariuomenės daliniai prigludo per Jugoslaviją kirs-
dami Vokietijos, Vengrijos, Rumuni-
jos ir Bulgarijos sienas.

Karališkoji Jugoslavijos kariuo-
menė netrukus buvo sumušta, ir Hit-
leris mielai apdovanojo savo Balkanų sąjungininkus. Vokietija tuojuo pris-
ijungė sau šiaurinę Slovėniją. Italai okupavo Montenegro ir gavo pietinę Slovėniją su Dalmatija. Bulgarijai teko Makedonija, o vengrams atiteko šiaurinės Serbijos sritis. Kroatijai suteikta tariamą nepriklausomybę po Italijos sparnu. Kroatijos tikrasis val-
dovas Ante Paveliĉ ir jo ustašių da-
liniai pradėjo vykdyti masines serbų ir žydų žudynes. Tą patį darė ir serbų četnikai, kurie, prasidėjus Hitlerio žygiui į Rusiją, pasivadino raudo-
naisiais partizanais. Tada prie jų prisidėjo ir komunistai, vadovaujami Maskvoje treniruoto ir paruošto „maršalo“ Tito.

Bus daugiau.

Viena iš Kosovo gyvenviečių šiandien.

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių
bei kitų skausmų gydymas

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V.PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
VIK DUGAR, MD

Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnostikos ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA

9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

Lietuvos gyventojų mityba

Atkelta iš 1 psl. moterys labiau rūpinasi savo sveikata ir yra lieknesnės.

Svarbiausia antsvorio priežastis, kad iš riebalų gauname net 45 proc. mūsų organizmui reikalingos ener-
getinės vertės – 1,5 karto daugiau nei patariama, o angliavandenių gau-
name per mažai. Beveik 2 kartus per daug vartojame cukraus ir druskos.

„Mūsų mityba nėra sveika, todėl tikėtis, kad sumažės su ja susijusių lėtinių ligų, sunku. Pavyzdžiui, net 70 proc. tiriamų rajonų vyrų skun-
džiasi aukštu kraujospūdžiu. Prieš 7 metus šis skaičius buvo mažesnis. Apie pusės gyventojų cholesterolio kiekis kraujyje – per didelis, o tai skatina širdies ir kraujagyslių ligas“, – pasakojo medikė.

Vaikai dar nenutukę

„Dėl vaikų mitybos apskritai neturiu jokių komentarų, jei nesugebėjome atlikti nė vieno tyrimo. Mes galime kalbėti apie tai, kad vaikams į mokyklas reikia tiekti karštą maistą. Tačiau ar jis atitinka sveikos mitybos reikalavimus? To niekas negali pa-

sakyti. Ir kai užsienyje per konferen-
cijas išgirstu, kad mes atsiduriame toje pat kategorijoje, kaip Rusija, o blogiau – tik Turkmenijoje, būna labai nejauku“, – apgailestavo J. Petkevičienė.

2006 m. duomenimis, pagal dar-
žovių valgymą moksleivės mergaitės užima aštuntą vietą iš galo tarp kitų ES šalių, berniukai – dvyliką. Ly-
ginant su ankstesniais tyrimais, dar-
žoves valgančių berniukų netgi sumažėjo.

Pagal vaisių valgymą padėtis dar prastesnė. Mūsų mergaitės atsidūrė antroje vietoje iš galo, berniukai – ketvirtoje. Tačiau galime pasidžiaugti, kad „Coca-cola“ tarp vaikų nėra dar tokia populiari, kaip kitose šalyse. Ją geria apie 18 proc. Lietuvos vaikų. Tiesa, kasmet šis skaičius auga.

Taip pat mūsų vaikai dar nėra labai nutukę. Svetur nutukusiu lai-
komas kas penktas vaikas. Lietuvoje, kai kurių tyrimų duomenimis, per didelę kūno masę turi maždaug 8 proc. 3-7 metų vaikų.

Delfi.lt

• SKELBIMAI •

SIŪLO DARBĄ

Cook buffet style Lithuanian and American foods for up to 100 hotel guests at the Franciscan Guest House, Kennebunk, Maine of the St. Casimir Province. An 8 month position that could grow to year round. Must help with housekeeping in fall/spring seasons, and have valid work authorization and some english. Housing provided.
www.franciscanguesthouse.com
email: esthousehiring@yahoo.com
or call 207-967-4865.

IŠNUOMOJA

IŠNUOMOJAMAS 2 MIEG.
BUTAS SU GARAŽU
LA GRANGE RAJONE.
Tel. 773-297-2012

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

KUN. JULIUS SASNAUSKAS: AŠ RAMIAI ŽIŪRIU Į VISUS ŽMONIŲ KLAIDŽIOJIMUS

Čikagoje lankėsi **kun. Julius Sasnauskas**, žinomas ne tik savo pašaukimu būti kunigu ir jaunimo subūrimu, bet ir kitokia savo veikla. Kunigas apsilankė „Draugo“ redakcijoje ir maloniai pasidalino mintimis apie savo veiklą.

– Amerikoje lankotės ne pirmą kartą. Kokie šio atvažiavimo tikslai?

– Dažniausiai mano kelionės į lietuviškas bendruomenes būna kunigiškos. Tad ir šį kartą buvau pakviestas Lemont Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos Gavėnios proga. Atsiradus galimybei po 2 metų pertraukos atvykau pas savo gerą bičiulį, mokytoją kun. Antaną Saulaitį. Tai dvigubas malonumas – susitikti su žmonėmis, kuriuos aš pažįstu dar iš Dainavos stovyklos laikų, kai gyvendamas Kanadoje toje stovykloje buvau dvasios vadovu. Jaučiuosi tarsi namuose, tarsi gimtojoje aplinkoje.

– Ar neskauda matant, kiek daug žmonių išvažiuoja iš Lietuvos?

– Tai sunki tema. Ji dabar visur svarstoma. Tačiau kas gali uždrausti ieškoti žmogui laimės? Aš mačiau daug lietuviškų bendruomenių – ir Anglijoje, ir Kanadoje, ir Australijoje. Negaliu vienareikšmiškai pasakyti, kad visi išvažiuoja ieškoti vien geresnio gyvenimo, geresnio kėsio ar uždarbio. Gal ir keistai nuskambės, tačiau kartais žmonės iš Lietuvos išveja ir patriotizmas, kai jų idealai neišsipildo, žlunga. Manau, kad atsiranda ir tokių, kurie išvažiuoja iš tos aplinkos, kuri kitą sykį tiesiog žlugdo žmogų.

– Jau lankėtės kai kuriose lietuviškose apylinkėse. Kokie įspūdžiai?

– Aš ten daugiausia klausiausi išpažinčių, tai ką aš galiu pasakyti (juokiasi)? Visur lietuviškos bendruomenės šiek tiek panašios. Lemonto apylinkės bendruomenė man kažkuo primena Toronto lietuvių. Matau labai daug panašumų – ir veikla, ir žmonių santykiais, ir pasauliečių įsijungimu į visus bažnyčios darbus. Aišku, labai daug priklauso ir nuo kunigo – kaip jis vadovauja, kaip jis moka apie save suberti žmones.

– Esu skaičiusi daug Jūsų straipsnių. Man patinka Jūsų straipsnių nepamoksliškas tonas. Kas Jums yra rašymas? Kodėl Jūs tai darote? Atrodo, esate toks užsiėmęs žmogus, kas Jus „spiria“ rašyti?

– Ką aš bedaryčiau – pirmiausia aš vis tiek esu kunigas ir pamokslininkas. Pamokslai kunigui yra ne pramoga ar koks pomėgis, bet duona kasdieninė. Mes juridiškai esame bažnyčios įpareigoti per šv. Mišias, kai susirenka daugiau žmonių, skelbti Dievo žodį, sakyti pamokslą. Čia yra mano pagrindinis uždavinys. O rašymas – taip pat dalis evangelijos skelbimo. Truputį rašinėju dar besimokydamas kunigų seminarijoje, bet rimtesnis rašymas prasidėjo gyvenant Toronte, kai „Šiaurės Atėnų”

Kun. Julius Sasnauskas kalbasi su Čikagos lituanistinės mokyklos devintokais.

Laimos Apanavičienės nuotr.

redakcija paprašė rašyti į rubriką „Sekmadienio evangelijos”. Pradėjau ir „užsikabinau”. Iš tų rašinėlių susidarė viena knygelė. Grįžus į Lietuvą keletas redakcijų prašė parašyti ir joms. Tada tie rašinėliai ėmė ilgėti, atsirado daugiau eseistikos. Bet kaip sakiau – man rašymas nėra pirmenybė. Aš pirmiausia esu kunigas ir čia matau savo didžiausią prasmę. Gal kada nors rašysiu daugiau.

– Jūsų straipsniuose yra novelių užuomazgų. Ar Jums ney-la mintis kada nors parašyti romaną?

– Ne. Kartais atsiranda kokios novelės ar apsakymo apmatai, tačiau kol kas aš viską dedu į šalį ir einu kitų darbų dirbti.

– Atidedate vėlesniam laikui?

– Gal? Nežinau, niekada to dalyko nesvarsčiau. Turiu kitų rūpesčių. Darbas radijuje, redagavimas, pamokslų rašymas kažkuo siejasi su tekstų rašymais, taip kad apie romano rašymą kol kas tikrai negalvoju.

– Tačiau vis dėlto yra išėjusios trys Jūsų knygos. Savo paskutinę knygą pavadinote „Malonės akrobatika”. Ką norėjote skaitytojams pasakyti šiuo pavadinimu?

– Visos tos knygos sudėtos iš mano spaudoje skelbtų straipsnių. Tai jokie romanai ar apsakymų rinkiniai.

Man žodis „malonė” yra be galo svarbus krikščionio tikėjime, apaštalo Pauliaus laiškuose. Tai netikėta, nenumatyta Dievo dovana, kurios net nelauki arba jos jau nebesitiki, kuri ateina netikėtai. O akrobatika – tai Dievo keliai, kuriuos jis nueina, kad mus pasiektų. Man atrodo, kad toje knygoje tai ir atsispindi. Aš pats savo gyvenime ne kartą esu patyręs tą netikėtą Dievo veikimą, kai staiga negatyvūs dalykai tampa pozityviais, kai kažkokie tavo trūkumai, netgi nuodėmės pavirsta keliu malonės

atsirasti. Tad man pačiam tai buvo gražu, brangu. To aš ieškau ir kitų žmonių gyvenime, politiniuose procesuose, kur kartais visai netikėtai juoda tampa balta. Mane tas malonės jausmas stumia pirmyn. Dievo malonė, atėjusi kažkokiais keistais akrobatiniais keliais, nugalėdama daugybę kliūčių, yra labai svarbi.

– Ar Jums neatrodo, kad dabar žmonių tikėjimas yra atslūgęs?

– Jeigu mes kalbame apie tikėjimą kaip Dievo dovaną, aš gana ramiai žiūriu į visus žmonių klaidžiojimus, ieškojimus. Žinau, kad vienu ar kitu metu tie žmonės (žinoma, gali to ir nebūti) ateina ir prisišlieja prie tikėjimo. Toli pavyzdžių ieškoti nereikia. Tik pasižiūrėkime, kas dabar darosi Rusijoje. Atrodo, tiek metų buvo griaunamas tikėjimas, jau nėra net žmonių, kurie būtų gavę normalų religinį auklėjimą, tačiau jų cerkvės nesutalpina žmonių.

– Tai, Jūsų nuomone, visi jie gavo tą malonę?

– Visi ne visi, čia daug veiksmų – amžius, kai tu pradedi svarstyti apie savo gyvenimą, savęs įtvirtinimas, karjera – viskas nueina į antrą planą.

Aš tikiu, kad Dievas žmogaus ieško. Jis geriau nei bet koks kunigas gali surasti žmogų ir parodyti jam tikrąjį kelią. Mano paties gyvenime tai įvyko. Tai mačiau ir daugybės kitų žmonių gyvenimuose.

– Užsiminėte, kad rašote pamokslus. Mes visi tų pamokslų esame girdėję visokiausių – gerų ir blogų, piktų ir nuoširdžių. Kaip Jūs ruošiatės pamokslui?

– Nesutikau kunigo, kuris galėtų pasakyti pamokslą prieš tai nesiruošęs. Jau antri metai dėstau kunigų seminarijoje ir visą laiką sakau savo studentams, kad pamokslui būtina pasiruošti nuo pirmo iki paskutinio sakinio. Vėliau, kai po keleto kuniga-

vimo metų įgyji tam tikrų įgūdžių, atsiranda drąsos, sukaupi tam tikrą bagažą žinių, jautiesi laisviau. Kartais, permetęs evangeliją akimis, gal gali pasakyti kokį neblogą pamokslą ir nepasiruošęs, bet šiaip tas kelias į bažnyčią, rytinė kava ar arbata ir yra skirtos tam, kad galėtum ramiai apmąstyti, pasiruošti. Turi žinoti, ką reiškia tas ar kitas žodis, ir turi žinoti, ką žmonėms pasakysi. Nors aš po tiek kunigavimo metų galiu pasakyti kokį pamokslą ekspromtu, tačiau džiaugiuosi, kai sekmadienį galiu atsisėsti ir ramiai pasirašyti tekstą. Aišku, paskui gali net nežiūrėti į pasirašytą tekstą, tačiau tavo mintys jau yra sudėliotos, žinai, kuo pradėsi, kuo baigsi. Daug kalbant kunigas dar nereikia, kad jis turi daug ką pasakyti. Kartais būna atvirkščiai – neturi ką pasakyti, tai daug šneka. Iš kitos pusės suprantu, kad pamokslų sakymas nuo daug ko priklauso – nuo namų aplinkos, nuo žmogaus apsiskaitymo, nuo imlumo. Mūsų namuose visada būdavo filologinė aplinka. Mama buvo lituanistė, namuose visada buvo daug knygų, buvau visada skatinamas skaityti. Mokykloje turėjau neblogus literatūros mokytojus. Skaitymas turi didelę įtaką žodyno formavimuisi ir teksto interpretavimui. Ir, aišku, reikalinga vaizduotė. Reikia mokėti Dievo žodį susieti su bendruomenės išgyvenimais. Tačiau kartais tiems kunigams, kurie galbūt nėra tokie gabūs literatai, atperka nuoširdumas, paprastumas. Ir ko jau nereikėtų kunigams daryti pamokslų metu – tai gąsdinti žmonių.

– Jūs labai jaunas įsijungėte į disidentinę veiklą. Jums teko ir slapstytis, ir kalėjime sėdėti, ir Sibire pabuvoti. Kokia Jūsų šeima, kaip Jūs išaugote, kaip įsijungėte į disidentinę veiklą?

– Kaip dabar prisimenu mokyklos metus, tos antitarybinės nuotikos visur sklandė. Kartais gal žmonės

bijodavo garsiai tai pasakyti, bet tas priešiškus buvo jaučiamas. Ir aš nebuvau jokia išimtis. Daug ką atsi-nešame iš namų. Mūsų namuose vi-sada buvo kalbama apie sovietizacijos blogybes. Mano močiutė buvo litera-tūros mokytoja dar Smetonos lai-kais. Ji nuolat pasakodavo apie tuos laikus, apie tų laikų mokyklą, apie Lietuvą. Žinoma, gal tie pasakojimai buvo šiek tiek idealizuoti, bet tas vis tiek ugdė mumyse nusiteikimą, kad Lietuva kažkada buvo laisva, laimin-ga, turtinga, o mes esame okupuoti. Giliai širdyje tikėjome, kad gal kada nors tai baigsis. Mama dirbo radijo ir televizijos komitete redaktore. Prisi-menu, kai 1968 metais Čekijoje vyko kruvinieji įvykiai, mama per trumpą laiką išmoko čekų kalbą, kad galėtų tuos įvykius sekti, klausytis čekų radijo. Namuose visada būdavo len-kiški žurnalai, kurie jau tada parašy-davo daug daugiau nei mūsų spauda. Tad tokia nuotaika buvo tikrai gyva – kad su spauda nesutikti, kad reikia ieškoti tos tiesos. Didesnė kibirkštėlė įsplieskė susipažinus su buvusiais ir to meto disidentais An-tanu Terlecku, Petkumi ir kt. Per juos sužinojau, kad egzistuoja pogrindis, kad yra nelegali spauda, kad lei-džiama „Katalikų kronika“, rašomi antitarybiniai pareiškimai. Sužino-jau, kad žmonės ne tik pasakoja anti-tarybinius anekdotus uždare langus, bet užsiima ir rimtesne veikla, kad aktyviai kovoja.

Kai tau 16–17 metų, esi imlus, pakankamai romantiškas, tad tos re-voliucinės idėjos mane labai greitai pasigavo.

– O kada Jūs nutarėte pasuk-ti kunigystės keliu?

– Čia buvo dalis protesto. No-rėjosi per bažnyčią palaikyti tą lietu-viškumą, tapti jos dalimi. Net mano tikėjimas atėjo būtent iš tos pusės – norėjosi paremti bažnyčią. Kunigo pašaukimą supratau susipažinęs bū-tent su kunigų A. Svarinsko, M. Petkevičiaus veikla. Man kunigas buvo kovotojas, kuris meta iššūkį pa-vergėjams. Tada rimčiau susipažinau su kunigų redaguojama ir leidžiama „Katalikų kronika“. Tai čia buvo pra-džia, o paskui viskas po truputį augo. Kai pirmą kartą stojau į kunigų se-minariją, manęs nepriėmė, kadangi jau buvau žinomas kaip disidentinės kovos dalyvis, buvau „pasižymėjęs“, Tuo metu namuose buvo padarytos kelios kratos, tad saugumas, kuris kontroliavo tuo metu seminarijos veiklą, mano kandidatūrą atmetė. Paskui – suėmimas, teismas, kalėjimas, tremtis. Kai grįžau, Lietuvoje jau buvo prasidėjusi „perestroika“, ir viskas tapo daug paprasčiau.

– Be visų kitų darbų Jūs dar dirbate ir radijuje.

– Galima sakyti, kad aš iš radijo

„valgau duoną“. Dirbu jau daugiau nei dešimt metų. Pradėjau iš reikalo, kadangi baigęs seminariją kurį laiką nebuvau gavęs kunigo išventinimo. Tuometinis „Mažosios sudijos“ va-dovas Vaidotas Žukas, kažkur per-skaitęs mano rašinį, sakyčiau, gana drąsiai mane pakvietė bendradar-biauti. Pamažu, pamažu – darbas pa-tiko. Paskui buvo pertrauka. Išvykau į Kanadą, kur buvau išventintas į ku-nigus. Grįžęs vėl tęsiau darbą radiju-je. Atradau save šiame darbe kaip radijo žurnalistas. Ir man tas darbas patinka.

– **Kažkada esate pasakęs, kad mūsų ateitis yra Kūrėjo rankose ir valioje. Kokią Jūs matote Lie-tuvos ateitį?**

– Esu įsitikinęs – ji bus puiki. Man Lietuvoje niekada nebuvo baisu. Man nebuvo baisu tarybiniais metais. Mes nebuvo pajėgūs nuversti so-vietinę sistemą, bet nesėdėjome sudėję rankų – buvo pagrindis, buvo leidžiami laikraščiai. Supratau, kad žmogus, nepaisant jokių aplinkybių, tam tikruose rėmuose gali daryti tai, ką jis nori. Ir tos visos šnekos, kad Lietuvoje nežinia kas darosi, kaip ten baisu – mane erzina, aš negaliu su tuo sutikti. Jei tu matai kažkokius net ir didelius trūkumus – eik ir daryk, keisk, o ne dejuok ir šnekėk. Aš tiek Lietuvoje, tiek čia Amerikoje matau tiek daug pasyvumo, neveiklu-mo, tuščio plepėjimo, kritikavimo, piktinimosi. Žinoma, yra visokių blo-gybių, tačiau nereikia sakyti, kad Lietuvoje vien blogybės, kad jauni-mas nenusiteikęs patriotiškai, kad mokytojai neauklėja jaunimo. Prieš išvažiuojant teko pabuvoti Šv. Kris-toforo gimnazijoje. Jaunimo akys žiba. Jie net man prieštaravo, kai aš pasakiau, kad jie tik dėl mados myli Lietuvą.

Aišku, yra blogybių, bet verta pamatyti ir gerąsias puses, kurių yra tikrai nemažai. Yra daug pasimetimo ir tarp suaugusių, ir tarp jaunimo, bet visada reikia ieškoti kelių. Man nuo pat jaunystės buvo aišku ir neki-lo abejonių, kas yra tiesa ir kas me-las, tačiau šiomis dienomis sunku susigaudyti. Tėvai užimti, daug dir-ba, vaikai dažnai būna palikti vieni sau. Tad yra ką veikti ir mokyklai, ir tėvams, ir, be jokios abejonės, baž-nyčiai. Ir tai nėra vien mūsų bėdos Lietuvoje. Tos pačios bėdos yra vi-same pasaulyje.

Įdomu, kad šiuo metu „Caritas“ organizacijoje dirba labai daug jauni-mo. Žmonės dirba už idėjas, ne už pinigų. Ir tai labai gražu.

– **Ačiū Jums už pokalbį ir geros kelionės lankant lietu-viskas bendruomenes Kanadoje.**

Kalbino
Laima Apanavičienė

A † A BRONEI NAINIENEI

mirus, gilią užuojautą reiškiamo velionės vyrui BRO-NIUI NAINIUI, dukroms LAIMAI GARBONKIENEI ir RŪTAI SUŠINSKIENEI su šeimomis.

Mirtis palieka gauduliu pilną tuštumą namuose, šiuo atveju ir Lietuvos centras Lemonte neteko vieno giliai įsipareigojusio asmens centro išsilaikymo rūpes-čiams ir darbui.

Jadvyga Damušienė ir šeima

DEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A ERNA PREUSS LŪŽIENĖ

Tikėjimas Šventas, davei mums ramybę.
Per Kristų į Dangų vartus atidarei.
Ir skausmas ir liūdesys Dievo galybėje praeina lengviau.

Adolfas

Lietuvos „Caritas“ aplankė kolegas Punske

Šių metų vasario 21 d. Lietuvos „Caritas“ generalinis direktorius kun. Robertas Grigas, jo pavaduotoja Janina Kukauskienė ir reikalų vedėjas Saulius Kelpšas aplankė savo kolegas Lenkijoje, lietuviams istoriškai svarbioje vietoje – Punske.

Punske šiuo metu gyvena 80 proc. lietuvių ir tai yra lietuviškiausia parapija dabartinės Lenkijos teritorijoje. Šios lietuvių bendruomenės veikla Lietuvos „Caritas“ visuomet domėjosi. Šį kartą apsilankymo tikslas buvo susitikti su Punsko „Caritas“ vadovu Sigitu Jonu Grigučiu ir sužinoti daugiau apie jo vadovaujamą organizacijos veiklą.

Punsko lietuvių bendruomenė visada buvo aktyvi ir pasižymėjo stipriu tarpusavio ryšiu, palaikymu ir pagalba. S. J. Grigutis punskiečiams gerai žinomas ne tik kaip Punsko „Caritas“ skyriaus vadovas, bet ir kaip tikybos mokytojas vienoje iš apylinkės mokyklų.

S. J. Grigutis, dėstydamas tikybą mokiniams, puikiai suvokia krikščioniškąją pareigą rūpintis artimaisiais, slaugos svarbą sunkiai sergantiems pagyvenusiems ir vienišiams žmonėms, todėl „Caritas“ rėmimo fondų padedamas jis puikiai tvarko Punsko „Caritas“ skyriaus veiklą. Dar 2000 metais sename kariuomenės pastate jis įrengė pirmąjį tarptautinės katalikiškos organizacijos „Caritas“ slaugos punktą, o prabėgus 4 metams tose pačiose patalpose – ir modernų reabilitacijos centrą.

Lietuvos „Caritas“ vadovai stebėjosi Punsko „Caritas“ punkto švara, modernumu, gausia gydymo ir reabilitacijos technika. Mūsų delegacija domėjosi galimybe teikti panašias paslaugas ir Lietuvoje esančiuose

„Caritas“ skyriuose. Punskiečių patirtis ir patarimai sukėlė daug minčių, sužadino dar didesnę norą rūpintis visų apleistaisiais ir pagalbos trokštančiais žmonėmis.

Itin sužavėjo S. J. Grigučio pas-tangos Punsko „Caritas“ veiklą plėsti ir įsteigti senelių namus, kuriuose vieniši žmonės galėtų gyventi, o sunkiai sergantys sulauktų profesiona-lios slaugos. Būsimųjų senelių namų pastatas stovi šalia išpūdingo grožio Punsko bažnyčios – pačiame mieste-lio centre. Todėl ateityje slaugos namų gyventojai galės džiaugtis sava aplinka, dieviškąja šiluma bei nesi-jausti atskirti nuo artimųjų ir bičiu-lių.

Punsko gyvenimo tikrovė, nepai-sant ir gerų dalykų, verčia nerimauti vietinius. S. J. Grigutis pasiguodė, kad Punsko parapijoje vis dar labai gajį alkoholizmo problema. Šiuo metu su alkoholizmu susiduria apie 350 punskiečių iš visų 4,000 regiono gyventojų. Tačiau Punsko „Caritas“ vadovas skubėjo pasidžiaugti, jog su tuo yra kovojama ir šiuo metu pasiekta tam tikrų rezultatų. Kiekvieną ket-virtadienį rengiami alkoholikų grupių susitikimai, kuriuose nuolat susi-renka 6-7 šios ligos kamuojami punskiečiai.

Nepaisant gražaus istorinio mo-tyvo, kelionė į Punską nebuvo vien tik pažintinė. Punsko Caritas punk-tas, neseniai gavęs slaugos priemonių labdarą, dalį jos paskyrė „Caritas“ iš-taigoms Lietuvoje. Už tai esame labai dėkingi ir tikimės, kad šios priemo-nės pasitarnaus sergantiesiems.

Laima Petraitytė
Lietuvos „Caritas“
atstovė spaudai

**REMKITE
DRAUGO FONDA**

—

**RŪPINKITĖS
„DRAUGU“!**

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆ **A. a. Kazys Daulys mirė kovo 3 d. 9:15 val. r.** Nuliūdę liko: žmona Salomėja Daulienė, duktė Loreta, sūnus Vitas, marti Audra ir anūikai Gintarė, Daiva, Aras. Apie laido tuves bus pranešta vėliau.

◆ **Kovo 8 d., šeštadienį, 6 val. v.** generalinis konsulat maloniai visus kviečia į vakarą Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre Lemonte, kurio programoje: lietuvių menininkų Rimo Čiurlionio, Audriaus Gražio ir Noros Aušrienės darbų parodos atidarymas ir Kauno Vytauto Didžiojo universiteto prorektoriaus prof. Egidijaus Aleksandravičiaus paskaita – diskusija tema „Prie dvidešimtmečio slenksčio: kodėl nemokam džiaugtis Lietuvos laimėjimais?“ Adresas: 14911 127th Street, Lemont, IL. 60439.

◆ **Čikagos lietuvių skautų tradicinė Kaziuko mugė** įvyks š. m. kovo 9 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Kviečiame visus skautus, tėvelius bei skautų rėmėjus apsilankyti ir paremti šią lietuvišką jaunimo organizaciją. Norint gauti daugiau informacijos, prašome kreiptis pas Aušrą Jasaitytę-Petry tel. 708-349-8436 arba el. paštu: ausra67@sbcglobal.net.

◆ **Kovo 9 d., sekmadienį, Vytauto Didžiojo rinktinės ir Generolo Teodoro Daukanto kuopos šauliai** visus kviečia į šaulių sąjungos įkūrėjo Vlado Pūtvio ir Kovo 11-osios minėjimą. Šventė prasidės 10 val. r. šv. Mišiomis Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (Brighton Park). Po pamaldų, 12 val. p.p. Šaulių namuose, 2417 W. 43th St., – minėjimas, koncertas, pabendravimas prie kavutės. Bus rodomas generalinio konsulato Čikagoje dovanotas dokumentinis filmas „Atgal į žemėlapi“.

◆ **Kovo 9 d., sekmadienį, 5 val. p.** visi maloniai kviečiami į kino filmo „Nuodėmės užkalbėjimas“, kurio scenarijus parašytas Jurgos Ivanauskaitės romanų motyvais, premjerą Čikagoje. Šis režisieriaus Algimanto Puipos filmas bus rodomas Europos

Sąjungos filmų festivalyje Gene Siskel kino centre, 164 North State Street, Chicago. Telefonas pasiteiravimui: 312-846-2600. Įėjimas – 9 dol., studentams 7 dol.

◆ **Kovo 11 d., antradienį, 7 val. v.** visi kviečiami į fotografijų parodos, skirtos Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų diplomatinių santykių aštuoniasdešimt penkerių metų sukakčiai paminėti, atidarymą Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Tel. pasiteiravimui – 773-582-6500.

◆ **Balandžio 6 d., sekmadienį,** Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, po šv. Mišių 12:30 val. p.p. įvyks Los Angeles Dramos sambūrio spektaklis „Reikia arklio“. Rengia „Margutis II“.

◆ **Kovo 15 d., šeštadienį, 2 val. p.p.** Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park vyks Simonetta Pacek (buvusio parapijos vargoninko Antano Giedraičio dukra), jos dukros, chorvedės Anna Pacek ir grupės „The Little Flower Catholic Dance and Theatre Troupe“ spektaklis. Dalyvaus solistai ir orkestrai. Bilietų kaina – 10 dol.; 5–12 metų vaikams – 5 dol. Bilietus galėsite įsigyti prie įėjimo arba paskambinę tel.: 773-737-2421 (Alvina Giedraitienė).

IŠ ARTI IR TOLI ...

◆ **Kviečiame visą lietuvišką jaunimą** atvykti į Dainavos stovyklavietę rekolekcijoms. Rekolekcijos prasidės penktadienį, kovo 14 d., 6 val. v. ir baigsis sekmadienį, kovo 16 d., 12 val. p. p. Tel. pasiteiravimui: 248-538-4025. Registracija iki kovo 7 d. el. paštu: linusyte@comcast.net

◆ **Beverly Shores Lietuvių klubo** rengiamas Vasario 16-osios minėjimas įvyks kovo 16 dieną, sekmadienį. Šv. Mišios 1 val. p. p. Šv. Onos bažnyčioje. 2 val. p. p. Vasario 16-osios dienos minėjimas. Pagrindinė kalbėtoja „Draugo“ vyr. redaktorė Dalia Cidzikaitė.

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje

6500 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-6500

Paroda, gimusi Lietuvoje

Jauna amerikietė dailininkė pristatys 30 grafikos ir tapybos darbų, kurie sukurti perteikiant amerikietės patirtis Lietuvoje. Tai pirmoji jos asmeninė paroda.

Paroda tarsi dailininkės dienoraštis – kiekviena diena praleista Lietuvoje – atskiras kūrinys.

Ji drąsiai eksperimentuoja sąsajomis tarp spalvos ir atminties. Norėdama sukurti intensyvumo išpūdį kūriniuose dažnai naudoja keletą dažų sluoksnių.

Kuriant šį ciklą dalininkei didžiausią įtaką turėjo grafikai Tetsuya Noda ir Dieter Roth.

Ellen Heck darbai buvo ekspozuoti

School of the Art Institute of Chicago BFA Graduation Show, Augusta American Theater, MacLean Ballroom; Chicago Art Open Iron Studios grupinėse parodose.

Parodos atidarymas šeštadienį, kovo 29 d. 7–9 val. vakaro. Atidaryme dalyvaus dailininkė, bus vaišės. Įėjimas nemokamas.

Paroda Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, veiks iki balandžio 14 d. Muziejus atidarytas kasdien nuo 10 val. r. iki 4 val. p.p.

This program is made possible in part by Grants from the Illinois Arts Council, Chicago Department of Cultural Affairs, the ECPC.

Balzeko muziejaus inf.

Dievo Apvaizdos lietuvių katalikų bažnyčios 100-mečio jubiliejui paremti kovo 30 d. po šv. Mišių Dievo Apvaizdos bažnyčioje Detroit lietuvių mėgėjų teatras „Langas“ rodys spektaklį S. Mrozek „Serenada“

Bilieto kaina – 15 dol., vaikams iki 12 metų – nemokamai. Kviečiame atvykti į premjerą.

Sveikiname mūsų naujuosius skaitytojus: Daną Laukys iš Fort Salonga, NY ir Peter Zansitis iš Chicago, IL. Džiaugiamės, kad prenumeruojate mūsų dienraštį.

Šeštadienį, kovo 1 d., Čikagos lituanistinėje mokykloje (ČLM) lankėsi svečiai iš Lietuvos ir iš Boston. Vilniaus arkikatedros klebonas Ričardas Doveika vedė ČLM mokiniams susitaikinimo valandėlę, klausėsi išpažinčių. Nuotraukoje kairėje ČLM istorijos mokytojas Arvydas Bagdonas, kun. Ričardas Doveika ir mokyklos direktorė Jūratė Dovilienė. Iš Boston mūsų mokykloje lankėsi JAV LB Švietimo tarybos narė Mirga Girniuvienė. Ji domėjosi mokytojų darbu, pabuvojo pamokose, vedė mokinių apklausą. Dešinėje nuotraukoje iš kairės sėdi: mokyklos administratorė Reda Jurgaitienė ir JAV LB Švietimo tarybos narė Mirga Girniuvienė; stovi: 1-o skyriaus mokytoja Giedrė Starinskienė, darželio mokytoja Laima Kataržienė, vaikų ratelio mokytoja Audronė Survilienė, darželio mokytoja Jolanta Gudėnaitė, vaikų ratelio mokytoja Gitana Stonkienė ir pavaduojanti mokytoja Virginija Ignotienė.

Laimos Apanavičienės nuotraukos

